

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2009

Nr 1686—1693

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1686	Lag om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg	7119
1687	Lag om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg	7144
1688	Lag om ändring av sjölagen	7157
1689	Lag om ändring av 6 § i lagen om registrering av fartygspersonal	7161
1690	Lag om upphävande av 2 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss	7162
1691	Lag om upphävande av lagen om erläggande av avgift för bestämmande och utmärkande av fartygs lastlinjer	7163
1692	Lag om upphävande av 2 § i lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning	7164
1693	Statsrådets förordning om avgifter för penningspeltillstånd och om storleken av avgifterna ...	7165

Nr 1686

Lag

om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om tekniska säkerhetskrav för fartyg, fartygs lastlinjer, besiktning av fartyg, skeppsmätning och säker drift av fartyg.

2 §

Definitioner

I denna lag och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

1) SOLAS-konventionen 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) jämte ändringar,

RP 250/2009
KoUB 26/2009
RSv 228/2009

203—2009

2) non-SOLAS-direktivet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg,

3) MARPOL 73/78-konventionen protokollet av år 1978 (FördrS 51/1983) till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg jämte ändringar,

4) *Helsingforskonventionen* 1992 års konvention om Östersjöområdets marina miljö (FördrS 2/2000) och dess bilagor jämte ändringar,

5) *koden för höghastighetsfartyg* internationella säkerhetskoden för höghastighetsfartyg i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) sjösäkerhetskommittés resolution MSC.36(63) (1994 HSC-koden) av den 20 maj 1994 samt sjösäkerhetskommitténs resolution MSC.97(73) (2000 HSC-koden) av den 5 december 2000, jämte ändringar,

6) *fiskefartygsdirektivet* rådets direktiv 97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 99/19/EG och 2002/35/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG och förordning (EG) nr 219/2009,

7) *Torremolinosprotokollet* det 1993 upprättade protokoll jämte ändringar som hänförs till 1977 års internationella konvention om säkerheten på fiskefartyg,

8) *koden för specialfartyg* säkerhetskoden för specialfartyg i IMO:s generalförsamlings resolution A.534(13) av den 17 november 1983 samt i sjösäkerhetskommitténs resolution MSC.266(84) av den 13 maj 2008, jämte ändringar,

9) *klassificeringsställskapsdirektivet* rådets direktiv 94/57/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 97/58/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/105/EG och 2002/84/EG,

10) *lastlinjekonventionen* 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968) jämte ändringar,

11) *Östersjölastlinjeöverenskommelsen* överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om lastlinjer på Östersjön (FördrS 26/1988),

12) *skeppsmätningkonventionen* 1969 års internationella skeppsmätningkonvention (FördrS 31/1982),

13) *sjöarbetskonventionen* den konvention om arbete till sjöss som antogs vid 94:e Internationella sjöarbetskonferensen 2006,

14) *fartyg* färdmedel och anordningar som vilar på och är avsedda för färd på vatten,

15) *yrkesbåt* ett fartyg med en längd på minst 2,5 men under 24 meter som används för att utöva yrke eller idka näring, oljebekämpningsbåtar, flottningsbåtar, båtar som används på vattenbyggen och övriga privata arbetsbåtar kan vara yrkesbåtar när de används för andra än fritidsändamål, liksom även polisbåtar och brandkårernas båtar är yrkesbåtar,

16) *specialfartyg* ett mekaniskt självgående fartyg som utöver besättningsmedlemmarna medför fler än tolv personer med specialuppdrag ombord och som används för vetenskaplig forskning, sjöpersonalutbildning, kabelläggning, sjöräddning av fartyg och annan egendom eller för något annat motsvarande specialändamål, dock inte fartyg som används som vanliga passagerarfartyg,

17) *fritidsbåt* varje båt avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ eller framdrivningsmaskineri, med en skrovlängd på 2,5—24 meter, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder; med fritidsbåt avses dock inte ett fartyg som hyrs ut bemannat eller obemannat,

18) *fiskefartyg* fartyg som är utrustade eller används för att fånga fisk eller andra i vatten levande naturresurser, i kommersiellt syfte,

19) *passagerarfartyg* fartyg som används för handelssjöfart och medför fler än tolv passagerare; med passagerare avses alla personer med undantag av fartygets befälhavare och besättningsmedlemmarna eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord på ett fartyg för det fartygets behov eller barn under ett år,

20) *ro-ro-passagerarfartyg* fartyg som medför fler än tolv passagerare och som har

ro-ro-lastutrymmen eller utrymmen av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/A/2 i bilaga I till non-SOLAS-direktivet,

21) *höghastighetsfartyg* ett höghastighetsfartyg enligt definitionen i regel 1 kapitel X i bilagan till SOLAS-konventionen,

22) *höghastighetspassagerarfartyg* höghastighetsfartyg enligt definitionen i regel 1 kapitel X i bilagan till SOLAS-konventionen, vilka medför fler än tolv passagerare; som höghastighetspassagerarfartyg betraktas inte i 38 punkten avsedda passagerarfartyg av klass B, C eller D som används på inrikes resor, om deras displacement vid konstruktionsvattenlinjen är mindre än 500 kubrikmeter och deras maximihastighet, enligt definitionen i punkt 1.4.30 i koden för höghastighetsfartyg, understiger 20 knop,

23) *pråm* fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri; med pråm avses också fartyg som är avsedda för bostadsbruk eller restaurangbruk och som inte är maskindrivna fartyg,

24) *hyresbåt* fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar (621/2005) och som hyrs ut för fritidsbruk bemannade eller obemannade och som i annan än reguljär trafik medför högst tolv passagerare; med hyresbåt avses inte en vattenskoter,

25) *lastfartyg* andra än i 15—24 punkten definierade fartyg,

26) *tankfartyg* lastfartyg vars lastrum har byggts eller lämpar sig huvudsakligen för transport av flytande last i bulk,

27) *fartygs längd* 96 procent av hela längden i vattenlinjen på 85 procent av minsta malldjupet, mätt från kölens överkant, eller längden från förstävets förkant till roderhjärtstockens mittpunkt i samma vattenlinje, om detta mått är större; för fartyg konstruerade med styrlastighet ska längden mätas i en vattenlinje som är parallell med konstruktionsvattenlinjen; i fråga om fartyg med en längd under 12 meter är längden dock lika med fartygets största längd,

28) *bruttodräktighet* den i fartygets måtbrev angivna bruttodräktighet som har fastställts enligt formeln i bilaga I till skeppsmättningskonventionen; bruttodräktigheten för en

fast kombination som består av skjutbogserare och pråm är den sammanlagda bruttodräktigheten för dessa,

29) *nettodräktighet* den i fartygets måtbrev angivna nettodräktighet som har fastställts enligt formeln i bilaga I till skeppsmättningskonventionen; nettodräktigheten för en fast kombination som består av skjutbogserare och pråm är den sammanlagda nettodräktigheten för dessa,

30) *internationellt lastmärke* ett lastmärke i enlighet med lastlinjekonventionen,

31) *östersjölastmärke* ett lastmärke i enlighet med Östersjölastlinjeöverenskommelsen,

32) *fiskefartygs klasser* klasserna I, II och III så att fartyg med en längd som underskrider 15 meter hör till klass I, fartyg med en längd av minst 15 meter men under 24 meter hör till klass II samt fartyg med en längd av minst 24 meter till klass III,

33) *reguljär trafik* trafik enligt på förhand fastställda tidtabeller eller rutter,

34) *internationell fart* trafik mellan utländska hamnar eller mellan Finland och utländska hamnar; den internationella farten indelas i fyra fartområden som följer:

a) *östersjötrafik* är trafik utanför området för inrikes fart på Östersjön inklusive Finska viken och Bottniska viken med latitudparallellen genom Skagen, 57° 44,8' nordlig bredd, som gräns mellan Danmark och Sverige mot Nordsjön,

b) *närtrafik* är trafik utanför området för östersjötrafik på Nordsjön och därmed förbundna vatten, dock inte längre bort än 12° västlig längd i väster eller 48° nordlig bredd i söder eller 64° nordlig bredd i norr,

c) *europatrafik* är trafik utanför området för närtrafik, dock inte i västligare än 12° västlig längd, sydligare än 30° nordlig bredd eller östligare än 45° östlig längd,

d) *ffjrrtrafik* är trafik utanför området för närtrafik och utanför området för europatrafik.

35) *internationell resa* en resa till sjöss från en hamn i Finland till en hamn utanför Finland, eller omvänt,

36) *inrikes fart* trafik mellan finska hamnar; med inrikes fart jämställs fart via Saima kanal och därtill direkt anslutna ryska vattenområden till Viborg samt fart mellan Vihre-

voj och Viborg; inrikes farten delas in i tre fartområden som följer:

a) *fartområde I* omfattar åar, älvar, kanaler, hamnar, sjöar samt sådana områden i den inre skärgården som inte direkt är utsatta för sjögång från öppna havet och dessutom korta oskyddade farledsavsnitt i den inre skärgården,

b) *fartområde II* omfattar den yttre skärgården och sådana skärgårdsområden som är direkt utsatta för sjögång från öppna havet,

c) *fartområde III* omfattar öppna havsområden vid inrikes fart,

37) *inrikes resa* en resa på finskt havsområde från en finsk hamn till en annan finsk hamn eller tillbaka till samma finska hamn,

38) *klassificering av passagerarfartyg* passagerarfartygsklasser för passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet beroende på vilket havsområde de trafikerar:

a) *passagerarfartyg i klass A* ett passagerarfartyg som används på inrikes resor och som får användas också utanför det område som trafikerar av fartyg i klasserna B, C och D,

b) *passagerarfartyg i klass B* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikerar av fartyg i klasserna C och D, under vilka fartyget aldrig befinner sig mer än 20 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

c) *passagerarfartyg i klass C* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikerar av fartyg i klass D, på havsområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 2,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period och där fartyget aldrig befinner sig mer än 15 sjömil från en skyddad plats eller mer än 5 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

d) *passagerarfartyg i klass D* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor på havsområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 1,5 meter är mindre än 10 procent, under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en särskild be-

gränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period och där fartyget aldrig befinner sig mer än 6 sjömil från en skyddad plats eller mer än 3 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

39) *fångstområde I* sjöarna samt den inre och yttre skärgården fram till den yttre gränsen av Finlands inre territorialvatten, *fångstområde II* havsområdena i Finska viken, norra Östersjön och Bottniska viken norr om breddgraden 59 00 N, och *fångstområde III* de övriga havsområdena i Östersjön, varvid gränsen mot Nordsjön går mellan Danmark och Sverige vid Skagens breddgrad 57 44,8 N,

40) *vintertrafik* gång i nybruten isränna eller gång med ansatser i fast is,

41) *erkänt klassificeringssällskap* ett klassificeringssällskap som erkänts enligt artikel 4 i klassificeringssällskapsdirektivet,

42) *redare* den som äger eller hyr hela fartyget och som ensam eller tillsammans med andra personer utövar faktisk beslutanderätt i fartygssäkerhetsfrågorna; i denna lag jämställs med redaren en sådan person som enligt avtal eller på något annat sätt faktiskt har hand om frågor med anknytning till fartygets fartygssäkerhet.

3 §

Fartyg på vilka lagen tillämpas

Denna lag tillämpas på finska fartyg på finskt vattenområde och utanför finskt vattenområde samt på utländska fartyg på finskt vattenområde enligt vad som bestäms nedan.

Denna lag tillämpas på finska fiskefartyg som har en längd av minst 10 meter. Inom fartområde I för inrikes fart tillämpas lagen dock endast på fiskefartyg som har en längd av minst 12 meter. Lagen tillämpas dessutom på utländska fiskefartyg i klass III som används för fångst på Finlands territorialvatten eller som lossar fångsten i en finsk hamn.

Denna lag tillämpas inte på fritidsbåtar.

Denna lag tillämpas inte på följande fartyg, om de besiktas inom ett annat adekvat besiktningssystem:

1) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg som inte regelbundet an-

vänds i allmän trafik för transport av passagerare eller gods, eller på

2) fartyg som används för sådan frivillig sjöräddning som inte är kommersiell verksamhet.

4 §

Hänvisningar till annan lagstiftning

I lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av lagstiftningen och andra bestämmelser om fartygssäkerhet.

I lagen om säker lastning och lossning av vissa bulkfartyg (1206/2004) bestäms om harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning.

I lagen om tryckbärande anordningar (869/1999) bestäms om tryggnad av säkerhet och om tillsynsmyndighetens uppgifter i fråga om tryckbärande anordningar i fartyg.

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om fartygs elmateriel också i elsäkerhetslagen (410/1996).

I lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg (300/1979) föreskrivs om vad som ska iaktas i syfte att förhindra miljöförorening.

I sjötrafiklagen (463/1996) finns bestämmelser om krav på fartyg som används för handelssjöfart och krav på fritidsbåtar, till den del kraven inte regleras i någon annan lag.

I lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar finns bestämmelser om skydd av människors säkerhet och hälsa samt egendom och miljön mot fritidsbåtars, vattenskottrars och deras utrustnings skadliga egenskaper samt om avgasutsläpp och bullerutsläpp från motorerna på fritidsbåtar och vattenskottrar.

5 §

Allmänna säkerhetskrav för fartyg

Ett fartyg som används i sjöfart ska vara så konstruerat, byggt, utrustat och lastat eller barlastat och försett med sådana nödvändiga förnödenheter samt även i övrigt sådant att

det med hänsyn såväl till farvattnens beskaffenhet som till den fart i vilken fartyget används kan anses att liv, egendom och miljö är tryggade.

2 kap.

Säkerhetskrav för fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen

6 §

Allmänna tekniska säkerhetskrav

Ett fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen ska uppfylla de krav på konstruktioner och utrustning samt arrangemang för dessa som i konventionen uppställs för fartyget. Vid fartygets drift ska iaktas de funktionella krav som uppställs i SOLAS-konventionen i syfte att säkerställa fartygssäkerheten.

Ett fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen ska uppfylla de förpliktande bestämmelser enligt koderna i anslutning till SOLAS-konventionen som gäller fartygs konstruktioner, utrustning och arrangemang för dessa.

Utöver vad som anges i SOLAS-konventionen ska ett fartyg som omfattas av konventionen uppfylla kraven enligt de regler som ett erkänt klassificeringssällskap utarbetat om fartygets skrov, maskineri samt elektriska och automatiska anläggningar eller motsvarande föreskrifter som meddelats av Trafiksäkerhetsverket.

För säkerställande av en tillräcklig nivå på fartygssäkerheten kan Trafiksäkerhetsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om de tekniska och funktionella kraven enligt SOLAS-konventionen, i första hand med tillämpning av IMO:s anvisningar och rekommendationer, samt godkända säkerhetskonstruktioner, säkerhetssystem och säkerhetsutrustning enligt SOLAS-konventionen.

7 §

Eftergifter

För ett fartyg som i vanliga fall inte an-

vänds i internationell fart men som undantagsvis måste göra en internationell resa kan Trafiksäkerhetsverket medge eftergifter från bestämmelserna i SOLAS-konventionen, om fartyget uppfyller de säkerhetskrav som är tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och beskaffenhet samt farvattnet.

Under de förutsättningar som anges i SOLAS-konventionen kan Trafiksäkerhetsverket dessutom för ett sådant fartyg vars konstruktion inrymmer nya slags komponenter medge eftergifter i fråga om utrustningskraven avseende säker navigering, om tillämpningen av kraven allvarligt skulle försvåra forskningsarbetet för att utveckla komponenter av detta slag och möjligheterna att installera dem för bruk på fartyg i internationell fart.

8 §

Likvärdigheter

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att vissa tillbehör, utrustning eller apparater som avviker från kraven i SOLAS-konventionen installeras i ett fartyg, att ämnen som avviker från kraven i konventionen används på fartyget eller att arrangemang som avviker från kraven i konventionen tillämpas i fartyget, om Trafiksäkerhetsverket utifrån utförda tester eller på något annat sätt har konstaterat att tillbehören, utrustningen, apparaten, materialet och det särskilda arrangemanget är minst lika effektiva som de som föreskrivs i SOLAS-konventionen.

Under de förutsättningar som anges i SOLAS-konventionen kan Trafiksäkerhetsverket besluta att tillbehör, utrustning, apparater, material eller ett särskilt arrangemang i anslutning till ett fartyg i ett enskilt fall kan ersättas på något annat sätt än vad som anges i SOLAS-konventionen.

9 §

Eftergifter som gäller tekniska säkerhetskrav

I de fall som anges i SOLAS-konventionen kan Trafiksäkerhetsverket, under de förutsätt-

ningar som anges i SOLAS-konventionen, medge eftergifter för enskilda fartyg eller fartygsklasser i fråga om de krav som ställs på fartygets eller fartygsklassens konstruktioner, utrustning eller arrangemangen för dessa.

10 §

Alternativt arrangemang för säkerhetsarrangemangen för ett fartyg

Trafiksäkerhetsverket kan för ett enskilt fartyg godkänna att säkerhetsarrangemangen för ett fartyg genomförs på ett annat sätt än vad som anges i SOLAS-konventionen, om man på detta sätt uppnår minst samma säkerhetsnivå som när reglerna enligt SOLAS-konventionen iakttas.

11 §

Avvikelser, eftergifter och likvärdigheter som gäller säkerhetskrav för navigering

Trafiksäkerhetsverket meddelar i enlighet med kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen föreskrifter om i vilken omfattning reglerna 15—28 i kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen ska tillämpas på fartyg med en bruttodräktighet under 150 och på sådana fartyg med en bruttodräktighet under 500 som uteslutande navigerar i skyddade kustvatten eller i inre farvatten i Finland. Trafiksäkerhetsverket meddelar även föreskrifter om till vilka delar reglerna i kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen ska tillämpas på fartyg i inrikes fart.

Trafiksäkerhetsverket kan meddela föreskrifter i enlighet med kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen om allmänna avvikelser från kraven på navigationsutrustning för fartyg som saknar mekanisk framdrivning.

Trafiksäkerhetsverket kan vid behov medge partiella eller villkorliga eftergifter från säkerhetskraven för navigering eller likvärdigheter enligt kapitel V i bilagan till SOLAS-konventionen när ett fartyg används på en resa där den största distansen från fartyget till land, resans längd och beskaffenhet, från-

varon av allmänna sjöfartsrisker och andra omständigheter som påverkar säkerheten är sådana att det vore oändamålsenligt eller onödigt att tillämpa SOLAS-konventionen fullt ut. Trafiksäkerhetsverket ska då ta hänsyn till hur eftergifterna och likvärdigheterna eventuellt inverkar på övriga fartygs säkerhet.

12 §

Trafiktillstånd för höghastighetsfartyg

Redaren eller dennes ombud ska för höghastighetsfartyg ansöka om trafiktillstånd enligt den säkerhetskod för höghastighetsfartyg som avses i SOLAS-konventionen.

Trafiksäkerhetsverket ska bevilja och vid behov återkalla trafiktillstånd för höghastighetsfartyg enligt säkerhetskoden för höghastighetsfartyg, på de grunder som anges i koden.

13 §

Information till IMO

Trafiksäkerhetsverket ska informera IMO om eftergifter beviljade enligt 7 § 2 mom., alternativa arrangemang godkända enligt 10 § samt om partiella eller villkorliga eftergifter eller likvärdigheter beviljade enligt 11 § 3 mom.

Trafiksäkerhetsverket ska informera IMO om i 8 § 1 mom. avsedda beslut om likvärdighet samt lämna en rapport om utförda undersökningar.

3 kap.

Säkerhetskrav för passagerarfartyg som används på inrikes resor och omfattas av tillämpningsområdet för non-SOLAS-direktivet

14 §

Klassificering av passagerarfartyg

Passagerarfartyg som omfattas av tillämp-

ningsområdet för non-SOLAS-direktivet delas in i klasserna A, B, C och D i enlighet med non-SOLAS-direktivet beroende på vilket havsområde de trafikerar.

Trafiksäkerhetsverket bestämmer närmare gränserna för de havsområden som avses i 1 mom.

Vid tillämpning av bestämmelserna och föreskrifterna om radiokommunikation definieras havsområdena i enlighet med bestämmelserna i bilaga IV till SOLAS-konventionen.

15 §

Allmänna tekniska säkerhetskrav

Ett passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet ska uppfylla de tekniska säkerhetskrav som i non-SOLAS-direktivet uppställs för det.

Utöver vad som anges i non-SOLAS-direktivet ska ett fartyg som omfattas av direktivet uppfylla kraven enligt de regler som ett erkänt klassificeringssällskap utarbetat om fartygets skrov, maskineri samt elektriska och automatiska anläggningar eller motsvarande föreskrifter som meddelats av Trafiksäkerhetsverket.

För genomförande av non-SOLAS-direktivet meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om fartygs tekniska säkerhet.

16 §

Ytterligare säkerhetskrav

För säkerställande av en tillräcklig nivå med tanke på fartygssäkerheten kan Trafiksäkerhetsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om omständigheter kring den tekniska säkerheten för passagerarfartyg som omfattas av tillämpningsområdet för non-SOLAS-direktivet, om det på grund av klimat- och väderleksförhållanden eller andra särskilda lokala förhållanden är nödvändigt att förbättra säkerhetskraven enligt direktivet.

17 §

Likvärdigheter

Trafiksäkerhetsverket kan meddela föreskrifter enligt vilka det är tillåtet att tillämpa regler som motsvarar reglerna i bilaga I till non-SOLAS-direktivet, om de motsvarande reglerna är minst lika effektiva som reglerna i bilaga I.

18 §

Eftergifter

Trafiksäkerhetsverket kan meddela närmare tekniska föreskrifter enligt vilka passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet medges eftergifter från vissa särskilda krav enligt direktivet när de används för inrikes resor.

Trafiksäkerhetsverket ska förena eftergiften med driftkrav enligt non-SOLAS-direktivet genom vilka det säkerställs att säkerhetsnivån för fartyget inte blir lägre.

19 §

Trafiktillstånd för höghastighetspassagerarfartyg

Redaren eller dennes ombud ska för höghastighetspassagerarfartyg ansöka om trafik-tillstånd enligt den säkerhetskod för höghastighetsfartyg som avses i non-SOLAS-direktivet.

Trafiksäkerhetsverket ska bevilja och vid behov återkalla trafik-tillstånd för höghastighetspassagerarfartyg enligt den säkerhetskod för höghastighetsfartyg som avses i non-SOLAS-direktivet, på de grunder som anges i koden.

20 §

Information till kommissionen

Trafiksäkerhetsverket ska omedelbart informera Europeiska gemenskapernas kommission om de åtgärder som avses i 16-18 §.

4 kap.

Säkerhetskrav för fiskefartyg, specialfartyg och andra fartyg samt ett särskilt krav i fråga om den förliga porten på ro-ro-fartyg

21 §

Fiskefartyg som omfattas av tillämpningsområdet för fiskefartygsdirektivet

Ett fiskefartyg som omfattas av tillämpningsområdet för fiskefartygsdirektivet ska uppfylla de tekniska säkerhetskrav som i fiskefartygsdirektivet uppställs för fartyget i fråga. Fartyget ska också uppfylla kraven enligt Torremolinosprotokollet så som anges i fiskefartygsdirektivet.

Utöver vad som anges i fiskefartygsdirektivet ska vid konstruktion, byggande och underhåll av skrov, huvud- och hjälpmaskineri samt elektriska och automatiska anläggningar på ett fiskefartyg iakttas de föreskrifter som fastställts för klassificering av en erkänd organisation eller motsvarande föreskrifter som meddelats av Trafiksäkerhetsverket.

För genomförande av fiskefartygsdirektivet meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om fiskefartygs tekniska säkerhet.

Av särskilda skäl kan Trafiksäkerhetsverket i enskilda fall medge undantag från kraven enligt fiskefartygsdirektivet, om undantaget inte försämrar fartygssäkerheten.

Under de förutsättningar som anges i fiskefartygsdirektivet kan Trafiksäkerhetsverket besluta att tillbehör, utrustning, apparater, material och särskilda arrangemang i enskilda fall kan betraktas som likvärdiga enligt vad som annars förutsätts i fiskefartygsdirektivet.

22 §

Specialfartyg

Ett specialfartyg som omfattas av koden för specialfartyg ska uppfylla de tekniska säkerhetskrav som i koden uppställts för fartyget i fråga.

För säkerställande av en tillräcklig nivå på fartygssäkerheten kan Trafiksäkerhetsverket

meddela närmare tekniska föreskrifter om de tekniska kraven för specialfartyg i enlighet med IMO:s anvisningar och rekommendationer.

Trafiksäkerhetsverket kan i enskilda fall medge undantag från bestämmelserna i koden för specialfartyg, om det är fråga om en enstaka resa i skyddade kustvatten och fartyget uppfyller de säkerhetskrav som är tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och karaktär samt farvattnet.

För ett fartyg som i vanliga fall inte används som specialfartyg men som undantagsvis gör en resa som specialfartyg kan Trafiksäkerhetsverket medge eftergifter från bestämmelserna i koden för specialfartyg, om fartyget uppfyller de säkerhetskrav som är tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och karaktär samt farvattnet.

Under de förutsättningar som anges i koden för specialfartyg kan Trafiksäkerhetsverket besluta att tillbehör, utrustning, apparater, material och särskilda arrangemang i enskilda fall kan betraktas som likvärdiga enligt vad som annars förutsätts i koden för specialfartyg.

Trafiksäkerhetsverket meddelar föreskrifter om hur koden för specialfartyg ska tillämpas på specialfartyg med en bruttodräktighet under 500.

23 §

Övriga fartyg

För andra än i 21 och 22 § avsedda fartyg meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare tekniska föreskrifter för uppfyllande av de allmänna säkerhetskraven enligt 5 § och för säkerställande av en tillräcklig nivå med hänsyn till fartygssäkerheten. Föreskrifterna kan gälla fartygets

- 1) konstruktion och utrustning,
- 2) stabilitet,
- 3) huvud- och hjälpmaskineri, anordningar och system,
- 4) navigationsutrustning,
- 5) navigationsljus samt kommunikations- och signalutrustning,
- 6) radioutrustning,
- 7) brandsäkerhet,

- 8) livräddningsanordningar,
- 9) elinstallationer och elektriska anläggningar,
- 10) andra motsvarande tekniska omständigheter.

Av särskilda skäl kan Trafiksäkerhetsverket i enskilda fall medge avvikelser från de föreskrifter som avses i 1 mom., om fartygsäkerheten inte försämras väsentligt.

24 §

Specialkrav i fråga om den förliga porten på ro-ro-fartyg

Den förliga ramp som leder till bildäcket på finska ro-ro-fartyg och utländska ro-ro-passagerarfartyg som går i reguljär trafik från eller till en hamn i Finland ska till konstruktion och arrangemang vara sådan att den inte skadas om den förliga bordläggningsporten går sönder eller lossnar.

Trafiksäkerhetsverket kan meddela närmare tekniska föreskrifter om konstruktion och arrangemang i fråga om den förliga rampen.

5 kap.

Fartygs lastlinjer

25 §

Syftet med fartygs lastlinje och fribord

Syftet med fartygets lastlinje och fribord är att ange hur djupt fartyget maximalt får lastas.

26 §

Fartyg på vilka bestämmelserna i kapitlet inte ska tillämpas

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas på de fartyg som nämns i 3 § 3 mom., på fiskefartyg i inrikes fart eller på obemannade pråmar, med undantag för pråmar som är fast kopplade till ett skjutande fartyg.

27 §

Fartyg i internationell fart

Ett fartyg i internationell fart ska uppfylla kraven enligt bestämmelserna i lastlinjekonventionen och Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

Fartyget ska ha ett internationellt lastmärke och ett internationellt lastlinjecertifikat eller ett östersjölastmärke och ett östersjölastlinjecertifikat eller ett internationellt dispenscertifikat så som bestäms i lastlinjekonventionen eller Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

Trafiksäkerhetsverket kan meddela närmare tekniska föreskrifter för genomförande av lastlinjekonventionen och Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

28 §

Fartyg i inrikes fart

Ett passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet ska uppfylla de lastlinjekrav som uppställs i non-SOLAS-direktivet.

Andra än i 1 mom. avsedda fartyg i inrikes fart med en längd av minst 24 meter ska ha ett lastmärke för inrikes fart och ett nationellt lastlinjecertifikat som anger hur djupt fartyget får lastas. Om fartyget har ett internationellt lastmärke och lastlinjecertifikat eller ett östersjölastmärke och ett östersjölastlinjecertifikat, behövs det inte något särskilt lastmärke för inrikes fart eller något nationellt lastlinjecertifikat.

Andra än i 1 mom. avsedda fartyg i inrikes fart med en längd över 15 meter men under 24 meter ska ha ett sådant fribord som med hänsyn till farvattnets karaktär kan anses tryggt. För fartyg som avses i detta moment kan Trafiksäkerhetsverket vid behov bestämma ett lastmärke för inrikes fart och utfärda ett nationellt lastlinjecertifikat, om det med hänsyn till av fartygets användningsändamål och fartområdet behövs för att säkerställa säker drift av fartyget.

För genomförande av non-SOLAS-direktivet meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om lastlinjerna för passagerarfartyg i inrikes fart som omfattas av non-SO-

LAS-direktivet. Trafiksäkerhetsverket meddelar också närmare tekniska föreskrifter om krav i fråga om konstruktion för övriga fartyg i inrikes fart samt om fribord och uträknandet av det. Dessutom meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare tekniska föreskrifter om mått, placering och utmärkning av lastmärket för inrikes fart och de linjer som används utöver lastmärket.

29 §

Eftergifter

För ett finskt fartyg med nya typer av lösningar kan Trafiksäkerhetsverket medge eftergifter från de bestämmelser i lastlinjekonventionen som om de tillämpas, i betydande grad kan hindra forskning för att vidareutveckla dessa nya typer av lösningar och hindra ibruktagandet av dem på fartyg som används på internationella resor. Ett fartyg av detta slag ska dock uppfylla de säkerhetskrav som med hänsyn till den totala säkerheten är tillräckliga för den drift som fartyget är avsett för.

För ett finskt fartyg som i vanliga fall inte används i internationell fart men som undantagsvis gör en internationell resa kan Trafiksäkerhetsverket medge eftergifter från bestämmelserna enligt lastlinjekonventionen, om fartyget uppfyller säkerhetskrav tillräckliga med hänsyn till den tänkta resans längd och karaktär samt farvattnet.

Trafiksäkerhetsverket ska informera IMO om eftergifter enligt 1 och 2 mom.

30 §

Likvärdigheter

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att vissa tillbehör, en viss utrustning eller en viss apparat installeras i ett finskt fartyg eller att ett visst material används eller ett särskilt arrangemang tillämpas på fartyget som är anorlunda än vad som krävs i lastlinjekonventionen, om Trafiksäkerhetsverket utifrån utförda tester eller på något annat sätt har konstaterat att tillbehören, utrustningen, apparaten, materialet och det särskilda arrang-

emanget är minst lika ändamålsenliga som de som föreskrivs i lastlinjekonventionen.

Trafiksäkerhetsverket ska informera IMO om i 1 mom. avsedda beslut som gäller fartyg i internationell fart samt lämna en rapport om utförda undersökningar.

31 §

Avvikelser från lastlinjebestämmelserna i inrikes fart

Av särskilda skäl kan Trafiksäkerhetsverket i enskilda fall medge avvikelser från lastlinjebestämmelserna för inrikes fart när det gäller andra fartyg än passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet, om fartygssäkerheten inte försämras väsentligt.

32 §

Ansökan om bestämmande av lastmärke

Ett finskt fartygs redare eller dennes ombud ska lämna in en skriftlig ansökan om bestämmande av lastmärkets placering till Trafiksäkerhetsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap som befullmäktigats av Trafiksäkerhetsverket.

Trafiksäkerhetsverket meddelar föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till ansökan, ansökningstidpunkten och ordnandet av bestämmande av lastmärke.

33 §

Bestämmande av lastmärke samt lastlinjecertifikat

Trafiksäkerhetsverket bestämmer placeringen av ett lastmärke och utfärdar ett lastlinjecertifikat.

Trafiksäkerhetsverket kan bemyndiga ett erkänt klassificeringssällskap att bestämma placeringen av lastmärken och utfärda interimistiska lastlinjecertifikat. För fartyget ska det senast inom tre månader från utfärdandet av det interimistiska lastlinjecertifikatet skaffas ett lastlinjecertifikat som utfärdats av Trafiksäkerhetsverket på ansökan av redaren eller dennes ombud. När det gäller inrikes fart

utfärdas lastmärke och lastlinjecertifikat för ett eller flera fartområden för inrikes fart.

Om fartygets namn eller hemort ändras eller uppgifterna om fartyget har ändrats på något annat sätt som påverkar uppgifterna i lastlinjecertifikatet, ska redaren eller dennes ombud utan dröjsmål skriftligen ansöka om ett nytt lastlinjecertifikat hos Trafiksäkerhetsverket.

34 §

Ändring av fartyg efter bestämmandet av lastmärke

Om ett fartyg efter bestämmandet av lastmärke har ändrats så att fartygets fribord kan påverkas, får fartyget inte användas förrän redaren eller dennes ombud har anmält ändringen till Trafiksäkerhetsverket eller ett av Trafiksäkerhetsverket bemyndigat erkänt klassificeringssällskap och ett nytt fribord har bestämts för fartyget.

6 kap.

Besiktning av fartyg

35 §

Besiktningens syfte

Syftet med besiktningen av ett fartyg är att få visshet om att fartyget till sin konstruktion, sitt maskineri och sin utrustning uppfyller kraven i enlighet med bestämmelserna och föreskrifterna om fartygets säkerhet. Syftet med besiktningen är också att säkerställa att fartyget överensstämmer med bestämmelserna och föreskrifterna om förhindrande av förorening av miljön förorsakad av fartyg.

Vid besiktningen kontrolleras dessutom att fartyget innehar ett i sjöarbetskonventionen avsett certifikat för arbete till sjöss.

I samband med besiktning eller på grundval av den ska det dessutom

- 1) bestämmas fartygets fartområde,
- 2) säkerställas att fartyget har lämplig bemanning och fartygspersonalen lämplig behörighet,

3) beträffande ett passagerarfartyg fastställas det största tillåtna antalet passagerare, vilket inte får överstiga det antal som redaren eller fartygets befälhavare anhåller om,

4) kontrolleras att fartyget har giltiga certifikat och säkerhetscertifikat samt övriga behövliga bevis, handlingar och författningar,

5) avgöras om fartyget får användas i vintertrafik,

6) kontrolleras att fartyget har behöriga däck- och lastmärken, samt

7) kontrolleras att fartyget även i övrigt i varje avseende är i sjövärdigt skick.

36 §

Besiktningförrättare

Trafiksäkerhetsverket utför besiktning av finska fartyg. Trafiksäkerhetsverket kan bemyndiga ett erkänt klassificeringssällskap att utföra en besiktning partiellt eller helt. Trafiksäkerhetsverket kan ge en besiktningssman som det utsett och som inte är anställd hos Trafiksäkerhetsverket i uppdrag att partiellt eller helt utföra en besiktning av ett fartyg i inrikes fart.

Vid besiktning av yrkesbåtar kan Trafiksäkerhetsverket anlita ett i 11 § i lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar avsett anmält organ.

37 §

Besiktning som utförts av myndigheter i andra stater

Trafiksäkerhetsverket kan begära att en myndighet i en stat som är fördragsslutande part i SOLAS-konventionen, MARPOL 73/78-konventionen eller lastlinjekonventionen ska utföra en annan besiktning än första besiktning. En besiktning av detta slag är likvärdig med en besiktning som utförts enligt detta kapitel.

Ett fartyg som för flagg tillhörande en avtalspart till de konventioner som nämns i 1 mom. kan besiktas i Finland, om en behörig myndighet i fartygets flaggstat anhåller om detta hos Trafiksäkerhetsverket.

38 §

Utsedda besiktningssmän

En utsedd besiktningssman ska ha sådan behörighet att han eller hon kan utföra besiktningar på behörigt sätt. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för utsedda besiktningssmän utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utnämningssbrev för utsedda besiktningssmän utses för viss tid, högst fem år. Utnämningssbrevet ska kunna förnyas på ansökan om sökanden kan visa att han eller hon har bibehållit sin behörighet.

Trafiksäkerhetsverket ska återkalla utnämningssbrevet för en utsedd besiktningssman, om

1) den utsedda besiktningssmannen inte längre i fråga om kunskaper och färdigheter uppfyller villkoren för erhållande av utnämningssbrev, eller

2) den utsedda besiktningssmannen allvarligt eller upprepade gånger bryter mot denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Den utsedda besiktningssmannen ska höras innan utnämningssbrevet återkallas.

I de fall som avses i 3 mom. kan Trafiksäkerhetsverket ålägga den utsedda besiktningssmannen att genast återlämna sitt utnämningssbrev till Trafiksäkerhetsverket.

Utnämningssbrevet återkallas helt eller för viss tid. Tiden räknas från det att personen i fråga har delgetts beslutet eller senast från det att utnämningssbrevet upphör att gälla.

När utsedda besiktningssmän utför besiktningar som avses i denna lag ska de iaktta förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

39 §

Avtal om besiktningssbemyndigande

När Trafiksäkerhetsverket bemyndigar ett erkänt klassificeringssällskap att utföra besiktningar ska det ingå ett skriftligt avtal om

besiktningsbemyndigandet med det erkända klassificeringssällskapet. Avtalet ska innehålla bestämmelser om åtminstone de omständigheter som anges i artikel 6.2 i klassificeringssällskapsdirektivet.

Avtalet ska dessutom innehålla följande villkor:

1) klassificeringssällskapet utser för sig ett ombud vars hemort är i Finland och som för klassificeringssällskapets talan inför domstol och andra myndigheter,

2) klassificeringssällskapet förser Trafiksäkerhetsverket med alla relevanta uppgifter om sin klassade flotta, överföringar, ändringar av fartygs klass, tillfälliga avstängningar och tillbakadraganden från klass,

3) klassificeringssällskapet utfärdar inte certifikat eller säkerhetscertifikat för ett fartyg som har uteslutits ur klassen eller för vilket klassen har ändrats av säkerhetsskäl, innan klassificeringssällskapet har förhandlat med Trafiksäkerhetsverket för att avgöra om en fullständig inspektion är nödvändig,

4) klassificeringssällskapet samarbetar med hamnstatens myndigheter i fråga om ett fartyg som det har klassificerat, särskilt när det gäller att åtgärda fel eller brister,

5) klassificeringssällskapet samråder med andra klassificeringssällskap för att dess tekniska standarder och genomförandet av dessa ska förbli likvärdiga i linje med bestämmelserna i Internationella sjöfartsorganisationen IMO:s resolution A.847(20); när klassificeringen överförs från ett klassificeringssällskap till ett annat ska både det frånträdande och det tillträdande klassificeringssällskapet handla i enlighet med artikel 15.5 i klassificeringssällskapsdirektivet,

6) finsk lag ska tillämpas på avtalet.

40 §

Vägran att utfärda ett besiktningsbemyndigande

Om Trafiksäkerhetsverket bemyndigar ett erkänt klassificeringssällskap i enlighet med 39 §, kan det inte vägra att bemyndiga ett annat erkänt klassificeringssällskap som har hemvist inom Europeiska unionens område att utföra besiktningar, om det inte finns

grundad anledning till att begränsa klassificeringssällskapens antal.

41 §

Återkallande av ett besiktningsbemyndigande

Trafiksäkerhetsverket ska återkalla ett besiktningsbemyndigande som det gett ett erkänt klassificeringssällskap, om erkännandet av klassificeringssällskapet har återkallats i enlighet med artikel 9 i klassificeringssällskapsdirektivet.

Trafiksäkerhetsverket kan också återkalla ett besiktningsbemyndigande som det gett ett erkänt klassificeringssällskap om klassificeringssällskapet i väsentlig grad eller upprepade gånger försummar sin skyldighet att utföra besiktning i enlighet med det avtal som avses i 39 §. Oberoende av att ett erkänt klassificeringssällskap uppfyller kriterierna i bilagan till klassificeringssällskapsdirektivet kan Trafiksäkerhetsverket återkalla ett besiktningsbemyndigande tills vidare i enlighet med artikel 10 i klassificeringssällskapsdirektivet, om det anser att klassificeringssällskapet inte längre förmår utföra besiktningsuppdrag för dess räkning.

Trafiksäkerhetsverket ska återställa det besiktningsbemyndigande som har återkallats tills vidare, om Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med förfarandet enligt artikel 7.2 i klassificeringssällskapsdirektivet begär det.

42 §

Tillsyn över erkända klassificeringssällskap

Trafiksäkerhetsverket ska övervaka att ett erkänt klassificeringssällskap sköter sina uppgifter enligt det avtal som avses i 39 § och uppfyller kriterierna i bilagan till klassificeringssällskapsdirektivet. Trafiksäkerhetsverket ska utföra inspektionsåtgärder vartannat år och rapportera om dem till Europeiska gemenskapernas kommission.

Trafiksäkerhetsverket ska lämna Europeiska gemenskapernas kommission och medlemsstaterna de anmälningar som avses i klassificeringssällskapsdirektivet.

43 §

Ansökan om och ordnande av besiktning

Redaren eller dennes ombud ska skriftligen hos Trafiksäkerhetsverket ansöka om första besiktning av ett nytt fartyg och av ändringsarbeten på ett befintligt fartyg samt om godkännande av ritningar och planer i anslutning till dessa.

Ansökan om andra än i 1 mom. avsedda besiktningar ska göras skriftligen hos Trafiksäkerhetsverket eller hos en utsedd besiktningsman.

Redaren eller dennes ombud kan hos ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Trafiksäkerhetsverket ansöka om besiktningar som Trafiksäkerhetsverket bemyndigat klassificeringssällskapet i fråga att utföra.

Trafiksäkerhetsverket meddelar föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till de ansökningar som avses i 1 och 2 mom., om ansökningstidpunkten och om ordnandet av besiktningar.

44 §

Förrättande av besiktning

Redaren ska se till att fartyget besiktas och avtala med Trafiksäkerhetsverket eller med ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Trafiksäkerhetsverket eller med en utsedd besiktningsman om tid och plats för besiktningen.

Fartygets befälhavare ska se till att det på fartyget, innan besiktningen inleds, har vidtagits sådana förberedande åtgärder som krävs för att besiktningen ska kunna utföras systematiskt och utan dröjsmål samt ställa tillräckligt med personal till besiktningsförrättarens förfogande.

Besiktningen ska förrättas så att den medför minsta tänkbara olägenhet och dröjsmål för fartyget.

45 §

Besiktningsslag

Sjösäkerhetsbesiktningar som utförs på

fartyg är första besiktning, förnyad besiktning, periodisk besiktning, mellanliggande besiktning och årlig besiktning.

Första besiktningen omfattar ingående inspektion av fartygets konstruktion, maskineri och utrustning, utvändig inspektion av fartygets botten och den första periodiska inspektionen av tryckbärande anordningar.

Förnyad besiktning omfattar inspektion av fartygets konstruktion och utrustning samt utvändig inspektion av fartygets botten.

Vid periodisk besiktning kontrolleras att brandsäkerhetsarrangemangen samt släckningsanordningar, livräddningsutrustning och livräddningsarrangemang, radioutrustning, navigeringsutrustning, lotslejdare, lotshissar jämte arrangemang samt andra anordningar som förutsätts i SOLAS-konventionen är i skick och lämpliga med beaktande av fartområdena för fartyget.

Vid mellanliggande besiktning säkerställs att fartygets konstruktion, pannor, tryckbärande anordningar, maskinerier jämte utrustning, manöveranordningar och därtill hörande styrsystem och elektriska anordningar är i gott skick. I den mellanliggande besiktningen ingår dessutom utvändig inspektion av fartygets botten.

Vid årlig besiktning kontrolleras genom visuell granskning att fartygets konstruktion, maskineri och utrustning har underhållits så att vid föregående besiktning konstaterad sjövärdighet har bevarats och att sådan utrustning eller sådana anordningar ombord på fartyget som krävs i ett beslut av Trafiksäkerhetsverket inte utan tillstånd har avlägsnats eller bytts ut.

46 §

Sjösäkerhetsbesiktning av fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen

Ett fartyg som omfattas av SOLAS-konventionen ska genomgå första besiktning så som bestäms i SOLAS-konventionen innan det sätts i trafik som finskt fartyg.

För genomförande av SOLAS-konventionen meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare tekniska föreskrifter om utförandet av i 1

mom. avsedd första besiktning och övriga besiktningar enligt SOLAS-konventionen i enlighet med IMO:s anvisningar.

47 §

Sjösäkerhetsbesiktning av fartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet

Ett passagerarfartyg som används på inrikes resor och ett höghastighetspassagerarfartyg i inrikes fart vilka omfattas av non-SOLAS-direktivet ska genomgå första besiktning innan det sätts i trafik som finskt fartyg så som bestäms i non-SOLAS-direktivet.

För genomförande av non-SOLAS-direktivet meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om utförandet av i mom. avsedd första besiktning och övriga besiktningar enligt non-SOLAS-direktivet.

48 §

Sjösäkerhetsbesiktning av andra fartyg i inrikes fart än sådana som omfattas av non-SOLAS-direktivet

Ett passagerarfartyg som används i inrikes fart och inte omfattas av non-SOLAS-direktivet ska genomgå första besiktning innan det sätts i trafik som finskt fartyg.

Utöver första besiktning ska ett fartyg som avses i 1 mom. också genomgå förnyad besiktning och årlig besiktning.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om när första besiktning, förnyad besiktning och årlig besiktning ska utföras och vad som ingår i besiktningarna.

49 §

Sjösäkerhetsbesiktning av lastfartyg och pråmar som används i inrikes fart samt lastfartyg i internationell fart som inte omfattas av tillämpningsområdet för SOLAS-konventionen

Ett lastfartyg och en pråm som används i inrikes fart samt ett lastfartyg i internationell fart som inte omfattas av SOLAS-konventionen ska genomgå första besiktning innan far-

tyget eller pråmen sätts i trafik som finskt fartyg.

Utöver första besiktning ska ett fartyg som avses i 1 mom. också genomgå förnyad besiktning och årlig besiktning. På ett lastfartyg som används i inrikes fart och har en brutto-dräktighet av minst 500 och på ett sådant lastfartyg i internationell fart som inte omfattas av SOLAS-konventionen ska det utföras mellanliggande besiktning av fartyget och periodisk besiktning av fartygets radioutrustning.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om när första besiktning, förnyad besiktning, årlig besiktning, periodisk besiktning och mellanliggande besiktning ska utföras och vad som ingår i besiktningarna.

50 §

Besiktning av fiskefartyg

Ett fartyg som omfattas av fiskefartygsdirektivet ska genomgå första besiktning så som bestäms i fiskefartygsdirektivet innan fartyget sätts i trafik som finskt fartyg.

För genomförande av fiskefartygsdirektivet meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om utförandet av i 1 mom. avsedd första besiktning och övriga besiktningar enligt fiskefartygsdirektivet.

Ett fiskefartyg som inte omfattas av fiskefartygsdirektivet ska genomgå första besiktning innan fartyget sätts i trafik som finskt fartyg. Utgående från fiskefartygens klasser och fångstområdena meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om besiktningarna av dessa fartyg.

51 §

Besiktning av specialfartyg, yrkesbåtar och hyresbåtar

Ett specialfartyg, en yrkesbåt och en hyresbåt ska genomgå första besiktning innan fartyget sätts i trafik som finskt fartyg.

Specialfartyg, yrkesbåtar och hyresbåtar ska utöver första besiktning också genomgå

förnyad besiktning, årlig besiktning, mellanliggande besiktning och periodisk besiktning.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om när första besiktning, förnyad besiktning, årlig besiktning, mellanliggande besiktning och periodisk besiktning ska utföras och vad som ingår i besiktningarna.

52 §

Skrovbesiktning av fartyg som används i vintertrafik

När ett fartyg första gången tas i bruk i vintertrafik ska dess skrov besiktas för vintertrafik. Bottnen på ett fartyg som används i vintertrafik ska årligen besiktas utvändigt innan fartyget på nytt används i vintertrafik.

Ett fartyg som isklassificerats av ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Trafiksäkerhetsverket behöver inte genomgå besiktning enligt 1 mom. Av särskilda skäl kan Trafiksäkerhetsverket dessutom undanta ett oklassificerat fartyg från besiktning enligt 1 mom., förutsatt att fartygssäkerheten inte äventyras.

53 §

Besiktningar för att förhindra förorening av miljön

Ett fartyg ska besiktas innan det sätts i trafik som finskt fartyg, för att det ska säkerställas att fartyget uppfyller kraven enligt lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg. I fråga om besiktningar för att förhindra förorening av miljön tillämpas MARPOL 73/78-konventionen, Helsingforskonventionen, Europeiska gemenskapens rättsakter och övriga internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

För genomförande av MARPOL 73/78-konventionen, Helsingforskonventionen, Europeiska gemenskapens rättsakter och övriga internationella förpliktelser som är bindande för Finland meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om utförandet av de besiktningar som avses i 1 mom.

54 §

Lastlinjebesiktningar

Ett fartyg som omfattas av lastlinjekonventionen ska besiktas så som bestäms i lastlinjekonventionen eller i Östersjölastlinjeöverenskommelsen.

För genomförande av lastlinjekonventionen och Östersjölastlinjeöverenskommelsen meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare tekniska föreskrifter om utförandet av de besiktningar som avses i 1 mom.

Ett fartyg i inrikes fart med en längd av minst 24 meter ska genomgå lastlinjebesiktning innan det sätts i trafik. Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om utförandet av besiktningen.

55 §

Extra besiktning

Trafiksäkerhetsverket kan trots att redaren eller dennes ombud inte ansökt om det besluta om extra besiktning av ett finskt fartyg efter betydande reparations- eller ändringsarbeten på fartyget efter en sjöolycka, när ett fel har upptäckts på fartyget eller när någon annan särskild orsak kräver det.

Om fartygets navigationsutrustning eller framdrivningsmaskineri styrs med hjälp av ett integrerat system, är redaren vid en extra besiktning skyldig att visa upp användarhandboken över systemets funktioner och, för utredning av funktioner som inte har beskrivits i den, ett protokoll över en sådan testning av systemet som tillverkaren av utrustningen har låtit utföra eller själv har utfört. Om redaren inte lägger fram något testprotokoll, kan Trafiksäkerhetsverket efter att ha hört redaren begära att ett obundet forskningsinstitut testar systemet på redarens bekostnad.

56 §

Ändring av ett fartyg efter besiktning

Efter besiktningen av ett fartyg får det inte utan samtycke av Trafiksäkerhetsverket göras några ändringar i fartygets konstruktion, ma-

skineri, utrustning eller något annat som besiktningen omfattat.

57 §

Besiktningshandlingar samt certifikat och säkerhetscertifikat

På basis av besiktningarna utfärdar Trafiksäkerhetsverket besiktningshandlingar samt certifikat och säkerhetscertifikat eller gör anteckningar i dem om utförd periodisk besiktning, mellanliggande besiktning eller årlig besiktning, om inga väsentliga brister har konstaterats vid besiktning. Om väsentliga brister konstateras ges handlingarna efter det att bristerna har avhjälpats.

För genomförande av SOLAS-konventionen, lastlinjekonventionen, MARPOL 73/78-konventionen, sjöarbetskonventionen, non-SOLAS-direktivet och fiskefartygsdirektivet samt övriga internationella förpliktelser meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om de besiktningshandlingar samt certifikat och säkerhetscertifikat som utfärdas på basis av besiktningarna samt om hur länge de är giltiga och hur deras giltighet kan förlängas.

Trafiksäkerhetsverket utfärdar certifikat för arbete till sjöss enligt sjöarbetskonventionen samt övriga certifikat enligt sjöarbetskonventionen. Villkor för beviljandet är att Trafiksäkerhetsverket i fråga om omständigheterna för sin behörighet konstaterat att det inte finns hinder för beviljandet och att arbetarskyddsmyndigheten utifrån sin inspektion konstaterat i sitt utlåtande till Trafiksäkerhetsverket att det inte finns hinder för beviljandet i fråga om omständigheterna för sin behörighet.

58 §

Interimistiska certifikat eller säkerhetscertifikat

Om besiktningen utförs av ett erkänt klassificeringssällskap som bemyndigats av Trafiksäkerhetsverket, kan det inom de specialvillkor som anges i avtalet om bemyndigande utfärda ett interimistiskt certifikat eller säker-

hetscertifikat för fartyget. Det interimistiska certifikatet eller säkerhetscertifikatet gäller i högst fem månader. Inom fem månader från besiktningen ska fartyget ha ett certifikat eller ett säkerhetscertifikat som utfärdats av Trafiksäkerhetsverket eller ett certifikat eller säkerhetscertifikat vilka certifikat på ansökan av redaren eller dennes representant utfärdats av en i 37 § avsedd myndighet i en annan stat.

59 §

Förnyande av certifikat och säkerhetscertifikat och när deras giltighet upphör

Om fartygets namn eller hemort ändras eller uppgifterna om fartyget ändras på något annat sätt som påverkar uppgifterna i certifikatet eller säkerhetscertifikatet, ska redaren eller dennes ombud utan dröjsmål skriftligen ansöka om ett nytt certifikat eller säkerhetscertifikat hos Trafiksäkerhetsverket.

Ett certifikat eller säkerhetscertifikat upphör att gälla om det inte innehåller någon anteckning om föreskriven årlig besiktning, mellanliggande besiktning eller periodisk besiktning eller om fartyget har ändrats utan Trafiksäkerhetsverkets samtycke eller om fartyget börjar föra en annan stats flagg.

60 §

Brister som konstaterats på ett fartyg

Om det på ett fartyg vid en besiktning konstateras ett fel eller en brist, ska besiktningförrättaren underrätta fartygets befälhavare eller redare om detta och sätta ut en tidsfrist för avhjälpande av felet eller bristen och göra en behörig anteckning om detta i besiktningshandlingarna. Anmälan om att felet eller bristen har avhjälpats ska inom utsatt tid göras till Trafiksäkerhetsverket.

61 §

Omhändertagande av ett fartygs certifikat eller säkerhetscertifikat

Trafiksäkerhetsverket kan omhänderta certifikat eller säkerhetscertifikat som det har

utfärdat för ett finskt fartyg, om fartyget inte till sin konstruktion, sitt maskineri, sin utrustning eller sin funktion är i ett sådant skick som förutsatts vid besiktningen. Trafiksäkerhetsverket utfärdar ett interimistiskt certifikat eller säkerhetscertifikat i stället för det omhändertagna certifikatet eller säkerhetscertifikatet. De fel eller brister som upptäckts på fartyget ska avhjälpas inom det interimistiska certifikatets eller säkerhetscertifikatets giltighetstid. Trafiksäkerhetsverket ska utan dröjsmål utfärda ett nytt certifikat eller säkerhetscertifikat för fartyget så snart de konstaterade felen eller bristerna i fartyget har avhjälpits på behörigt sätt. Det nya certifikatet eller säkerhetscertifikatet utfärdas för samma tid som det omhändertagna certifikatet eller säkerhetscertifikatet skulle ha varit i kraft.

62 §

Medgivande till avvikelser

Av särskilda skäl kan Trafiksäkerhetsverket i enskilda fall för viss tid medge avvikelser från de krav som föreskrivs i eller med stöd av detta kapitel. Avvikelsena får inte strida mot internationella överenskommelser som är förpliktande för Finland.

Avvikelser får medges under förutsättning att säkerhetsnivån för fartyget inte blir avsevärt lägre.

Om ett fartyg går i trafik enbart mellan utländska hamnar kan Trafiksäkerhetsverket med hänsyn till trafikens art dock bestämma att trafiken ska jämföras med därmed jämförbar inrikestrafik eller internationell trafik.

7 kap.

Skeppsmätning

63 §

Syftet med och närmare föreskrifter om skeppsmätning

Genom skeppsmätning fastställs ett fartygs bruttodräktighet och nettodräktighet i enlighet med skeppsmätningkonventionen.

För säkerställande av att skeppsmätningkonventionen tillämpas på ett enhetligt sätt

kan Trafiksäkerhetsverket meddela närmare föreskrifter om kraven enligt skeppsmätningkonventionen i enlighet med IMO:s anvisningar och rekommendationer.

På det sätt som anges i IMO:s generalför-samlings resolution A.494 av den 19 november 1981 och på begäran av redaren kan Trafiksäkerhetsverket tillåta att också en dräktighet fastställd i konventionen om ett enhetligt skeppsmätningssystem (FördrS 18/1955) används parallellt som fartygets bruttodräktighet.

64 §

Utförare av skeppsmätning

Skeppsmätning av finska fartyg utförs av Trafiksäkerhetsverket eller av skeppsmätare som utsetts av Trafiksäkerhetsverket och som inte är anställda hos Trafiksäkerhetsverket.

65 §

Utsedda skeppsmätare

En utsedd skeppsmätare ska ha sådan behörighet att han eller hon kan utföra skeppsmätningar på behörigt sätt. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för utsedda skeppsmätare utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utnämningensbrev för utsedda skeppsmätare utses för viss tid, högst fem år. Utnämningensbrevet ska kunna förnyas på ansökan om sökanden kan visa att han eller hon har bibehållit sin behörighet.

Trafiksäkerhetsverket ska återkalla utnämningensbrevet för en utsedd skeppsmätare, om

1) den utsedda skeppsmätaren inte längre i fråga om kunskaper och färdigheter uppfyller villkoren för erhållande av utnämningensbrev,

2) den utsedda skeppsmätaren allvarligt eller upprepade gånger bryter mot denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Den utsedda skeppsmätaren ska höras innan utnämningensbrevet återkallas.

I de fall som avses i 3 mom. kan Trafiksäkerhetsverket ålägga den utsedda skeppsmätaren att genast återlämna sitt utnämningensbrev till Trafiksäkerhetsverket.

Utnämningensbrevet återkallas helt eller för viss tid. Tiden räknas från det att personen i fråga har delgetts beslutet eller senast från det att utnämningensbrevet upphör att gälla.

När utsedda skeppsmätare utför skeppsmätningar som avses i denna lag ska de iaktta förvaltningslagen, språklagen, lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

66 §

Ansökan om och ordnande av skeppsmätning

Redaren eller dennes ombud ska skriftligen ansöka om skeppsmätning hos Trafiksäkerhetsverket eller en utsedd skeppsmätare.

Trafiksäkerhetsverket meddelar föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till ansökan, ansökningstidpunkten och ordnandet av skeppsmätning.

67 §

Skeppsmätning och mätbrev

Ett fartyg med en längd av minst 12 meter ska mätas innan det sätts i trafik som ett finskt fartyg. På begäran av redaren eller fartygets befälhavare kan också ett fartyg med en längd som underskrider 12 meter mätas.

När fartygsbygget nått ett sådant stadium att fartygets övre däck är på plats kan skeppsmätaren ombes upprätta en tillfällig mätblankett för underdäcksutrymmet.

På basis av skeppsmätningen utfärdar Trafiksäkerhetsverket för fartyget ett mätbrev enligt skeppsmätningenskonventionen.

68 §

Skeppsmätning av fartyg utförd av en myndighet i en annan stat

Trafiksäkerhetsverket kan begära att en behörig myndighet i en avtalspart i skeppsmätningenskonventionen ska mäta ett finskt fartyg utomlands. En sådan skeppsmätning erkänns som likvärdig med skeppsmätning som avses i detta kapitel.

Ett fartyg som för flagg tillhörande en avtalspart till skeppsmätningenskonventionen kan mätas i Finland, om en behörig myndighet i fartygets flaggstat anholder om detta hos Trafiksäkerhetsverket.

69 §

Fartygs övergång till finsk flagg

När ett utländskt fartyg övergår till finsk flagg ska fartygets dräktighet kontrolleras och för fartyget utfärdas ett internationellt mätbrev enligt skeppsmätningenskonventionen.

70 §

Finskt fartygs övergång till en annan stats flagg

När ett fartyg som är infört i det finska fartygsregistret övergår till en sådan annan stats flagg som tillträtt skeppsmätningenskonventionen, ska fartygets mätbrev fortsätta att gälla högst tre månader eller tills en behörig myndighet i den flaggstaten ersätter mätbrevet med ett annat internationellt mätbrev beroende på vilken tidpunkt som infaller tidigare. Mätbrevet ska återlämnas till Trafiksäkerhetsverket.

71 §

Mätbrev för Suez kanal och Panama kanal

På begäran av redaren eller fartygets befälhavare kan Trafiksäkerhetsverket för ett finskt fartyg utfärda ett mätbrev på engelska för Suez kanal eller för Panama kanal. Ett sådant mätbrev kan också utfärdas för ett utländskt fartyg i en finsk hamn, om redaren eller fartygets befälhavare anholder om det hos Trafiksäkerhetsverket.

Skeppsmätningen och fastställandet av dräktigheten ska genomföras i enlighet med de regler för skeppsmätning som vid respektive tidpunkt gäller för Suez kanal och Panama kanal.

72 §

Märkning av lastrum

Redaren eller fartygets befälhavare ska

förse lastrum som medtagits vid fastställandet av fartygets nettodräktighet med en permanent märkning i enlighet med skeppsmätningkonventionen.

73 §

Ändringar som påverkar uppgifterna i mätbrevet

Om ett fartyg, efter det att det har försetts med ett mätbrev, har undergått ändringar som påverkar dräktigheten, ska redaren eller fartygets befälhavare underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta utan dröjsmål. Fartygets dräktighet ska fastställas på nytt och för fartyget ska utfärdas ett nytt mätbrev enligt skeppsmätningkonventionen och med iakttagande av den tidsbegränsning som anges i skeppsmätningkonventionen.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas också när rum som inte är märkta som lastrum används som sådana.

Om ändringar som avses i 1 mom. konstateras på ett utländskt fartyg som har ett mätbrev enligt skeppsmätningkonventionen, ska Trafiksäkerhetsverket underrätta skeppsmätningmyndigheterna i fartygets flaggstat om detta.

Om fartygets namn eller hemort ändras eller uppgifterna om fartyget ändras på något annat sätt som påverkar uppgifterna i mätbrevet, ska redaren eller dennes ombud utan dröjsmål skriftligen ansöka om ett nytt mätbrev hos Trafiksäkerhetsverket.

74 §

När ett mätbrev förkommer eller skadas

Om ett fartygs mätbrev förkommer, ska redaren eller fartygets befälhavare underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta. Om det finns grundad anledning att anta att mätbrevet har förkommit, utfärdar Trafiksäkerhetsverket ett nytt mätbrev där orsaken till utfärdandet anges.

Om ett fartygs mätbrev har skadats eller blivit så slitet att det har blivit svårt att använda det, utfärdar Trafiksäkerhetsverket på ansökan ett nytt mätbrev förutsatt att det

gamla mätbrevet återlämnas till Trafiksäkerhetsverket. I det nya mätbrevet anges orsaken till utfärdandet.

8 kap.

Drift av fartyg

75 §

Lastning och transport

Ett fartyg ska lastas så att dess stabilitet och bärlighet är tillräcklig och så att dess konstruktioner inte utsätts för alltför stor belastning. Ett fartyg får inte lastas över lastmärket och lasten får inte placeras så att den hindrar fritt och säkert tillträde till objekt och anordningar som behövs för driften av fartyget eller så att fartyget får begynnelseutlutning.

När ett fartyg lastas ska det tas noggrann hänsyn till fartygets lämplighet för den tänkta transporten och till lastens egenskaper. Behövliga försiktighetsåtgärder ska vidtas med tanke på händelser som kan äventyra liv och hälsa och säkerheten för fartyget, lasten och miljön.

Ett fartyg som har en lastsäkringsmanual ska lastas i enlighet med den godkända lastsäkringsmanualen eller på något annat sätt eller med någon annan metod som godkänts av Trafiksäkerhetsverket.

Fartyget ska lastas så att lasten inte hindrar sikten från kommandobryggan.

Ett passagerarfartyg får inte användas för att utföra bogsering, om inte det är fråga om att hjälpa ett nödställt fartyg som påträffats under färden.

För genomförande av SOLAS-konventionen, Europeiska gemenskapens rättsakter eller andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland kan Trafiksäkerhetsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om lastning av och transport med fartyg.

76 §

Transport av spannmål i bulk på fartyg

När spannmål transporteras i bulk ombord på ett fartyg i internationell fart ska bestämmelserna i SOLAS-konventionen och de re-

gelverk som utfärdats med stöd av den iaktas.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om transport och lastning av spannmål på finska fartyg i inrikes fart och på utländska fartyg som lastar eller lossar spannmål i en finsk hamn. När spannmål transporteras i inrikes fart kan de bestämmelser som nämns i 1 mom. iaktas i stället för Trafiksäkerhetsverkets föreskrifter.

77 §

Märkningar på fartyg

Fartyg som är införda i det finska fartygsregister ska märkas med fartygets namn, hemort och utmärkning av djupgåendet. Dessutom ska fartyget förses med andra märkningar som förutsätts enligt SOLAS-konventionen, Europeiska gemenskapens rättsakter eller övriga internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om hur de märkningar som avses i 1 mom. ska göras, om deras placering, utmärkningssättet och märkningarnas storlek.

78 §

Säkerhetsanvisningar

Säkerhetsanvisningarna för passagerare på passagerarfartyg ska vara avfattade på fartygets arbetsspråk och på de språk som de största passagerargrupperna använder eller uttryckas med internationella bildtecken.

9 kap.

Helikopterverksamhet på fartyg

79 §

Helikoptertransporter

Om inte något annat följer av luftfartslagen (1242/2005) eller av Europeiska gemenskapens lagstiftning som tillämpas på helikoptertransporter, kan helikoptertransporter till och från ett fartyg utföras, om det på fartygets däck finns ett tillgångsvisningsområde,

ett begränsat landningsområde eller ett fullständigt landningsområde.

I samband med internationell fart ska ett ro-ro-passagerarfartyg i klass A som omfattas av non-SOLAS-direktivet och som används på inrikesresor och ett tankfartyg ha ett fullständigt eller ett begränsat landningsområde så som förutsätts i SOLAS-konventionen. Ett ro-ro-passagerarfartyg i klass B, C och D vilket omfattas av non-SOLAS-direktivet ska ha ett vinschningsområde eller ett landningsområde så som förutsätts i non-SOLAS-direktivet.

I nödsituationer beslutar fartygets befälhavare och helikopterbefälhavaren tillsammans om sättet och platsen för helikoptertransporten, om fartyget inte har sådana märkningar som behövs vid helikopterverksamhet eller om skyddsutrustningen är bristfällig.

För att trygga en tillräcklig nivå när det gäller säkerheten kan Trafiksäkerhetsverket meddela närmare föreskrifter som överensstämmer med IMO:s rekommendationer samt Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) standarder och rekommendationer och som gäller de tekniska kraven för helikoptertransporter samt märkningarna och radiokommunikationen samt om de säkerhetsåtgärder som ska genomföras i samband med transportererna.

80 §

Medgivande till avvikelser

Av särskilda skäl kan Trafiksäkerhetsverket i enskilda fall medge avvikelse från de föreskrifter om helikopterverksamhet som meddelats med stöd av 79 § 4 mom., om avvikelsen inte väsentligt försämrar säkerheten för fartyget, helikoptern, personerna ombord på fartyget eller helikoptern, eller för miljön.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

81 §

Tillsyn

Trafiksäkerhetsverket utöver tillsyn över

efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Polisen, tullverket, arbetarskyddsförvaltningen och Trafikverket ska ge Trafiksäkerhetsverket handräckning för fullgörande av de uppgifter som anges i denna lag. Bestämmelser om handräckning av gränsbevakningsväsendet finns i gränsbevakningslagen (578/2005).

82 §

Föreskrifter om gränserna för fartområden för inrikes fart

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om gränserna för de fartområden för inrikes fart som anges i 2 § 36 punkten.

83 §

Auktorisering av serviceföretag för fartygs säkerhetsanordningar

Trafiksäkerhetsverket auktoriserar serviceföretag för säkerställande av att säkerhetsanordningarna på fartyg fungerar. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om förutsättningarna för auktorisering av serviceföretag för säkerhetsanordningar på fartyg i enlighet med kraven i SOLAS-konventionen. Trafiksäkerhetsverket kan meddela närmare föreskrifter om hur servicen av fartygs säkerhetsanordningar ska utföras.

84 §

Ersättning för kostnaderna till Trafiksäkerhetsverket

I fråga om de avgifter som enligt denna lag ska tas ut för Trafiksäkerhetsverkets prestationer föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

85 §

Ersättning för kostnaderna till utsedda besiktningsmän och skeppsmätare

Den som beställer en fartygsbesiktning eller skeppsmätning ska betala en utsedd besiktningsman och skeppsmätare arvode för åtgärder som grundar sig på denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller för handlingar som utfärdas på basis av åtgärderna.

Arvodets storlek bestäms med hänsyn till fartygstypen, fartygets storlek, dräktighet och användningsändamål, trafikens eller åtgärdens art, platsen och tiden för genomförande av åtgärden samt olika samtidiga åtgärder. När det gäller kontroll av avhjälpande av brister ska hälften av arvodet för åtgärden tas ut hos redaren. Om en åtgärd av orsaker som inte beror på utföraren inte kan genomföras på en och samma gång eller inte alls på grund av att redaren inte har iakttagit det som utföraren har bestämt angående åtgärden, ska redaren betala hälften av det arvode som tas ut för åtgärden.

Närmare bestämmelser om arvodets storlek utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utsedda besiktningsmän och skeppsmätare har rätt att av beställaren få ersättning för sina resekostnader samt dagtraktamente enligt statens resereglementet. Om fartyget inte ligger vid kaj, ska den utsedda besiktningsmannen eller skeppsmätaren transporteras till fartyget eller har han eller hon rätt att få ersättning för sina kostnader med anledning av ordnandet av transport.

86 §

Indrivning av arvoden till utsedda besiktningsmän och skeppsmätare samt av deras kostnader

Arvoden till utsedda besiktningsmän och skeppsmätare samt av deras kostnader får drivas in hos den betalningsskyldige utan dom eller beslut, med iakttagande av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

11 kap.

Straff

87 §

Äventyrande av trafiksäkerheten

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten och grovt äventyrande av trafiksäkerheten finns i 23 kap. 1 och 2 § i strafflagen (39/1889).

88 §

Fylleri i sjötrafik, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad och förande av fortskaffningsmedel utan behörighet

Bestämmelser om straff för fylleri i sjötrafik, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad och förande av fortskaffningsmedel utan behörighet finns i 23 kap. 5, 8 och 10 § i strafflagen.

89 §

Underlåtenhet att se till att fartyget är sjövärdigt

Bestämmelser om straff för underlåtenhet att se till att ett fartyg är sjövärdigt finns i 20 kap. 1 § i sjölagen (674/1994).

90 §

Försummelse av förpliktelserna beträffande skeppshandlingar

Bestämmelser om straff för försummelse av förpliktelserna beträffande skeppshandlingar finns i 20 kap. 3 § i sjölagen.

91 §

Fartygssäkerhetsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) försummar att iaktta de allmänna säkerhetskraven enligt 5 §,

2) försummar att iaktta de allmänna tek-

niska säkerhetskraven enligt 6 § 1—3 mom. eller föreskrifterna enligt 4 mom.,

3) försummar att iaktta de allmänna tekniska säkerhetskraven enligt 15 § 1 och 2 mom. eller föreskrifterna enligt 3 mom.,

4) försummar att iaktta de tekniska säkerhetskraven enligt 21 § 1 och 2 mom. eller föreskrifterna enligt 3 mom.,

5) försummar att iaktta de tekniska säkerhetskraven enligt 22 § 1 mom. eller föreskrifterna enligt 2 mom.,

6) försummar att iaktta de tekniska föreskrifterna för andra fartyg enligt 23 §,

7) försummar att iaktta det krav i fråga om den förliga porten på ro-ro-fartyg som anges i 24 § 1 mom. eller de föreskrifter som avses i 2 mom.,

8) försummar att iaktta de bestämmelser i lastlinjekonventionen eller Östersjölastlinjeöverenskommelsen som avses i 27 §,

9) försummar att iaktta de lastlinjekrav enligt non-SOLAS-direktivet som avses i 28 § 1 mom. eller de lastmärkes- och friboardskrav för andra fartyg som avses i 2 mom. eller de föreskrifter som avses i 3 mom.,

10) använder ett fartyg utan tillstånd som avses i 12 eller 19 §,

11) försummar den skyldighet att ansöka om lastlinjecertifikat som gäller enligt 33 § 2 eller 4 mom.,

12) bryter mot förbudet i 34 §,

13) försummar den skyldighet att återlämna ett utnämningsskott som gäller enligt 38 § 5 mom. och 65 § 5 mom.,

14) försummar ombesörjningsplikten enligt 44 § 1 eller 2 mom.,

15) försummar besiktningsskyldigheten enligt 46 § 1 mom., 47 § 1 mom., 48 § 1 eller 2 mom., 49 § 1 eller 2 mom., 50 § 1 eller 3 mom., 51 § 1 mom., 52 § 1 mom., 53 § 1 mom. eller 54 § 1 eller 3 mom.,

16) bryter mot förbudet i 56 §,

17) försummar att skaffa certifikat eller säkerhetscertifikat enligt 58 §,

18) försummar den skyldighet att ansöka om certifikat eller säkerhetscertifikat som gäller enligt 59 § 1 mom.,

19) försummar den skyldighet att underätta om avhjälpan av fel eller brister som gäller enligt 60 § 1 mom.,

20) försummar skeppsmätningsskyldigheten enligt 67 § 1 mom.,

21) försummar den skyldighet att låta kontrollera utländska fartygs dräktighet som gäller enligt 69 §,

22) försummar återlämningskyldigheten enligt 70 §,

23) försummar den skyldighet att förse lastrum med märkning som gäller enligt 72 §,

24) försummar den underrettelseskyldighet som gäller enligt 73 § 1 eller 2 mom. eller den skyldighet att ansöka om mätbrev som gäller enligt 4 mom.,

25) försummar den underrättelseskyldighet som gäller enligt 74 § 1 mom. eller den skyldighet att återlämna som gäller enligt 2 mom.,

26) bryter mot bestämmelserna om lastning och transport eller bogseringsförbudet i 75 §,

27) bryter mot bestämmelserna om bulktransport av spannmål i 76 §,

28) försummar den skyldighet att förse fartyg med märkningar som gäller enligt 77 §,

29) försummar den skyldighet i fråga om säkerhetsanvisningar som gäller enligt 78 §, eller

30) bryter mot de bestämmelser om helikopterverksamhet på fartyg som finns i 79 §, till den del det handlar om fartygets konstruktion, fartygets utrustning eller försummelse av säkerhetsåtgärder på fartyget,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *fartygssäkerhetsförseelse* dömas till böter.

92 §

Åtgärdseftergift

Om en fartygssäkerhetsförseelse är ringa eller de administrativa påföljder som gärningen medför för gärningsmannen kan anses vara tillräckliga med hänsyn till hur allvarlig gärningen är, behöver åtal för förseelsen inte väckas eller straff inte dömas ut.

Om en förseelse uppenbart är sådan som anges i 1 mom., kan Trafiksäkerhetsverket utan att vidta andra åtgärder ge den skyldige en anmärkning.

12 kap.

Ändringssökande och verkställighet

93 §

Rättelseyrkande och ändringssökande

Rättelse i ett beslut som Trafiksäkerhetsverket har meddelat med stöd av denna lag får sökas skriftligen inom 30 dagar från delgåendet av beslutet. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär. Rättelseyrkandet ska lämnas till Trafiksäkerhetsverket, som ska behandla det i brådsökande ordning.

I ett beslut med anledning av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i en avgift som Trafiksäkerhetsverket fastställt enligt denna lag får sökas så som föreskrivs i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.

94 §

Verkställighet

Framställande av rättelseyrkande eller anförande av besvär utgör inte hinder för verkställande av beslut som meddelats med stöd av denna lag, om inte den myndighet som behandlar rättelseyrkandet eller besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

95 §

Behörig domstol

I andra än i 93 § avsedda mål som ska handläggas enligt denna lag bestäms den behöriga domstolen enligt 21 kap. i sjölagen.

13 kap.

Ikraftträdande

96 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Lagens 35 § 2 mom. och 57 § 3 mom. träder

i kraft vid en tidpunkt som bestäms särskilt genom förordning av statsrådet.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 17 april 1924 angående handelsfartyg (103/1924) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

97 §

Övergångsbestämmelse

Hysesbåtar som genomgått första besiktning före den 1 januari 2006 får vara hysesbåtar på de villkor som anges i denna lag, trots att de inte uppfyller de krav som avses i lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1687

Lag

om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om fartygsbemannning, fartygspersonalens behörighet och vakthållning.

Denna lag innehåller också de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95, nedan ISM-förordningen.

2 §

Definitioner

I denna lag och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

1) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) jämte ändringar,

2) *STCW-konventionen* 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (FördrS 22/1984) jämte ändringar,

3) *direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk* Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk,

4) *fiskefartygsdirektivet* rådets direktiv

97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 99/19/EG och 2002/35/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG,

5) *ISM-koden* de internationella organisationsregler för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening som ingår som bilaga till ISM-förordningen,

6) *sjöarbetskonventionen* den konvention om arbete till sjöss som antogs vid 94:e Internationella sjöarbetskonferensen 2006,

7) *fartyg* färdmedel och anordningar som har kontakt med vattnet och är avsedda för färd på vatten,

8) *fartygspersonal* alla som arbetar ombord på ett fartyg,

9) *redare* den som äger eller hyr hela fartyget och som ensam eller tillsammans med andra personer utövar faktisk beslutanderätt i fartygssäkerhetsfrågorna; i denna lag jämställs med redaren en sådan person som enligt avtal eller på något annat sätt faktiskt har hand om frågor med anknytning till fartygets fartygssäkerhet,

10) *passagerare* alla personer med undantag av fartygets befälhavare och besättningsmedlemmarna eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord på ett fartyg för det fartygets behov eller barn under ett år,

11) *fartygs längd* 96 procent av hela längden i vattenlinjen på 85 procent av minsta malldjupet, mätt från kölens överkant, eller längden från förstävans förkant till roderhjärtstockens mittpunkt i samma vattenlinje, om detta mått är större; för fartyg konstruerade med styrlastighet ska längden mätas i en vattenlinje som är parallell med konstruktionsvattenlinjen; i fråga om fartyg med en längd under 12 meter är längden dock lika med fartygets största längd,

12) *bruttodräktighet* den i fartygets mätbrev angivna bruttodräktighet som har fastställts enligt formeln i bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982); bruttodräktigheten för en fast kombination som består av skjutbogserare och pråm är den sammanlagda bruttodräktigheten för dessa,

13) *fritidsbåt* varje båt avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ eller framdrivningsmaskineri, med en skrovlängd på 2,5—24 meter, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder; med fritidsbåt avses inte ett fartyg som hyrs ut bemannat,

14) *nöjesfartyg* varje fartyg avsett för sport- och fritidsändamål vars skrovlängd är över 24 meter, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder, och vars bruttodräktighet är under 500,

15) *vägfärja* med fordonsdäck försedda fartyg som rör sig styrda av en lina eller någon annan av Trafiksäkerhetsverket godkänt ersättade anordningen och som förmedlar landsvägstrafik över vattendrag,

16) *hyresbåt* fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar (621/2005) och som hyrs ut för fritidsbruk bemannade eller obemannade och som i annan än reguljär trafik medför högst tolv passagerare; med hyresbåt avses inte vattensko-ter,

17) *fiskefartyg* fartyg som är utrustade eller används för att fånga fisk eller andra i vatten levande naturresurser i kommersiellt syfte,

18) *passagerarfartyg* ett fartyg som medför fler än tolv passagerare,

19) *ro-ro-passagerarfartyg* fartyg som medför fler än tolv passagerare och som har ro-ro-lastutrymmen eller utrymmen av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/A/2 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (2009/45/EG) om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg,

20) *pråm* fartyg som saknar eget framdrivningsmaskineri,

21) *lastfartyg* andra än i 13-20 punkten definierade fartyg,

22) *tankfartyg* lastfartyg vars lastrum har byggts eller lämpar sig huvudsakligen för transport av flytande last i bulk,

23) *reguljär trafik* trafik enligt på förhand fastställda tidtabeller eller rutter,

24) *internationell fart* trafik mellan utländska hamnar eller mellan Finland och utländska hamnar; den internationella farten delas in i fyra fartområden som följer:

a) *östersjötrafik* är trafik utanför området

för inrikes fart på Östersjön inklusive Finska viken och Bottniska viken med latitudparallellen genom Skagen, 57° 44,8' nordlig bredd, som gräns mellan Danmark och Sverige mot Nordsjön,

b) *närtrafik* är trafik utanför området för östersjötrafik på Nordsjön och därmed förbundna vatten, dock inte längre bort än 12° västlig längd i väster eller 48° nordlig bredd i söder eller 64° nordlig bredd i norr,

c) *europatrafik* är trafik utanför området för närtrafik, dock inte i västligare än 12° västlig längd, sydligare än 30° nordlig bredd eller östligare än 45° östlig längd,

d) *fjärrtrafik* är trafik utanför området för närtrafik och utanför området för europatrafik.

25) *inrikes fart* trafik mellan finska hamnar; med inrikes fart jämställs fart via Saima kanal och därtill direkt anslutna ryska vattenområden till Viborg samt fart mellan Vihrevoj och Viborg; inrikes farten delas in i tre fartområden som följer:

a) *fartområde I* omfattar åar, älvar, kanaler, hamnar, sjöar samt sådana områden i den inre skärgården som inte direkt är utsatta för sjögång från öppna havet och dessutom korta oskyddade farledsavsnitt i den inre skärgården,

b) *fartområde II* omfattar den yttre skärgården och sådana skärgårdsområden som är direkt utsatta för sjögång från öppna havet,

c) *fartområde III* omfattar öppna havsområden i inrikes fart,

26) *klassificering av passagerarfartyg* passagerarfartygsklasser för passagerarfartyg som omfattas av non-SOLAS-direktivet beroende på vilket havsområde de trafikerar:

a) *passagerarfartyg i klass A* ett passagerarfartyg som används på inrikes resor och som får användas också utanför det område som trafikerar av fartyg i klasserna B, C och D,

b) *passagerarfartyg i klass B* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikerar av fartyg i klasserna C och D, under vilka fartyget aldrig befinner sig mer än 20 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

c) *passagerarfartyg i klass C* ett passage-

rarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikerar av fartyg i klass D, på havsområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 2,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period, och där fartyget aldrig befinner sig mer än 15 sjömil från en skyddad plats eller mer än 5 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

d) *passagerarfartyg i klass D* ett passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor endast på havsområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 1,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period, och där fartyget aldrig befinner sig mer än 6 sjömil från en skyddad plats eller mer än 3 sjömil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

27) *fiskefartygs klasser* klasserna I, II och III så att fartyg med en längd som underskrider 15 meter hör till klass I, fartyg med en längd av minst 15 meter men under 24 meter hör till klass II samt fartyg med en längd av minst 24 meter till klass III,

28) *fångstområde I* sjöarna samt den inre och yttre skärgården fram till den yttre gränsen av Finlands inre territorialvatten, *fångstområde II* havsområdena i Finska viken, norra Östersjön och Bottniska viken norr om breddgraden 59 00 N, och *fångstområde III* de övriga havsområdena i Östersjön, varvid gränsen mot Nordsjön går mellan Danmark och Sverige vid Skagens breddgrad 57 44,8 N,

29) *utbildning* en sådan examen, delexamen eller studiehelhet som ingår i ett examens- och utbildningssystem som undervisningsministeriet fattat beslut om och som ministeriet, när det fastställt respektive yrkeshögskolas utbildningsprogram, eller Utbildningsstyrelsen i sina examensgrunder eller riksomfattande grunder för läroplanen fastställt som utbildningskrav för de behörighetsbrev som nämns i denna lag eller en av

Trafiksäkerhetsverket av särskilda skäl godkänd annan utbildning,

30) *sjötjänst* tjänstgöring inom besättningen på andra fartyg än fritidsbåtar, nöjesfartyg eller prämar; när den sjötjänst som krävs för erhållande av behörighetsbrev bestäms ska en tidsperiod av 30 dagar ombord på ett fartyg anses motsvara en månad.

3 §

Hänvisningar till annan lagstiftning

I lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av lagstiftning och andra bestämmelser om fartygssäkerhet.

Bestämmelser om vilo- och arbetstider finns i sjöarbetstidslagen (296/1976), lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) och semesterlagen för sjömän (433/1984).

2 kap.

Fartygsbemanning, fartygspersonalens behörighet och vakthållning

4 §

Kapitlets tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på finska fartyg och fartygspersonal som arbetar ombord på finska fartyg samt på finska fartygs redare.

Detta kapitel tillämpas på finska fiskefartyg som har en längd av minst 10 meter. Inom fartområde I i inrikes fart tillämpas detta kapitel dock endast på fiskefartyg som har en längd av minst 12 meter. Detta kapitel tillämpas dessutom på utländska fiskefartyg i fiskefartygs klass III som används för fångst på Finlands territorialvatten eller lossar fångsten i en finsk hamn.

Detta kapitel tillämpas dock inte på

1) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg som inte i regel används i allmän trafik för transport av passagerare eller gods,

2) fritidsbåtar,

3) vägfärjor,

4) fartyg med en längd av högst 10 meter vilka används inom industrianläggningars klart åtskilda uppdämningsbassänger,

5) fartyg med en längd av högst 10 meter vilka inte används i allmän trafik för transport av passagerare, för reguljär transport av last eller för bogsering,

6) fartyg som används för sådan frivillig sjöräddning som inte är kommersiell verksamhet om besättningen utbildats för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten.

5 §

Betryggande bemanning

Ett fartyg ska bemannas så att inte fartyget, fartygspersonalen, passagerarna, lasten, annan egendom eller miljön onödigtvis utsätts för risker.

Fartygspersonalen ska i fråga om antal och behörighet vara sådan att vakthållnings och säkerhetsrelaterade sysslor ombord på fartyget kan skötas.

Fartyg där fartygspersonalen bor ombord ska dessutom ha behövlig ekonomipersonal.

6 §

Fastställande av bemanningen och bemanningscertifikat

Bemanningen för ett fartyg ska fastställas innan det sätts i trafik som finskt fartyg eller tas i bruk som finskt fiskefartyg.

Fartygets redare ska hos Trafiksäkerhetsverket skriftligen ansöka om fastställande av bemanningen i god tid innan fartyget sätts i trafik eller tas i bruk som fiskefartyg. Sökanden ska tillsammans med sin ansökan sända in alla uppgifter som behövs för fastställandet av bemanningen samt ett förslag till bemanning av fartyget.

Innan bemanningen fastställs ska Trafiksäkerhetsverket i fråga om andra än fiskefartyg, nöjesfartyg och hyresbåtar begära utlåtandet av arbetarskyddsmyndigheten och vederbörande arbetsmarknadsorganisationer inom sjöfarten om ansökan om fastställande av bemanningen.

Trafiksäkerhetsverket fastställer fartygets bemanning och utfärdar ett bemanningscertifikat, av vilket framgår fartygets minimibemanning samt fartygspersonalens sammansättning och de uppgiftsrelaterade behörighetsvillkoren på olika fartområden eller fångstområden. Bemanningscertifikatet gäller för viss tid eller tills vidare.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de omständigheter som ska läggas fram i ansökan om fastställande av bemanningen och om bemanningscertifikatets giltighetstid.

7 §

Omständigheter som ska beaktas när bemanningscertifikat utfärdas

När Trafiksäkerhetsverket utfärdar ett bemanningscertifikat ska det ta hänsyn till betryggande vakthållning och i anslutning till detta bestämmelserna om arbets- och vilotider i sjöarbetstidslagen och lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart, fartygets storlek och typ, laster som ska fraktas med fartyget, fartygets maskineffekt och maskineriets automationsgrad, den allmänna standarden på fartygets utrustning, servicen och underhållet, fartområdet och fångstområdet, antalet passagerare, kosthåll och renhållning samt den utbildning som ges ombord.

Vid beviljande av bemanningscertifikat ska Trafiksäkerhetsverket, utöver det som föreskrivs i 1 mom., beakta bestämmelserna i sjöarbetskonventionen.

Bemanningen ska vara tillräckligt stor för att fartygets räddnings- och brandbekämpningsutrustning och övriga säkerhetsutrustning ska kunna hanteras och för att de uppgifter som föreskrivs i fartygets larmlista ska kunna skötas.

I enlighet med sjöarbetskonventionen ska det finnas en legitimerad läkare ombord på ett fartyg som medför fler än 100 passagerare i internationell fart på en resa som varar längre än tre dagar.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de omständigheter som ska beaktas när bemanningscertifikat utfärdas.

8 §

Förhandsutlåtande om bemanningen

Fartygets redare, ett fiskefartygs blivande ägare eller innehavare eller vederbörande riksomfattande arbetsmarknadsorganisation inom sjöfarten kan skriftligen begära att Trafiksäkerhetsverket avger ett förhandsutlåtande om bemanningen.

I ansökan om förhandsutlåtande ska ingå samma uppgifter som i ansökan om fastställande av bemanningen och läggas fram ett förslag till bemanning av fartyget. I ansökan ska anges i vilken fråga förhandsutlåtande söks.

Innan förhandsutlåtande avges ska Trafiksäkerhetsverket i fråga om andra än fiskefartyg, nöjesfartyg och hyresbåtar begära utlåteandet av arbetarskyddsmyndigheten och vederbörande arbetsmarknadsorganisationer inom sjöfarten om ansökan om förhandsutlåtande.

Trafiksäkerhetsverket ska iaktta förhandsutlåteandet när det fastställer bemanningen av fartyget, om de omständigheter som ligger till grund för ansökan har kvarstått oförändrade.

9 §

Redarens och befälhavarens skyldigheter

Redaren ska se till att fartyget har ett bemanningscertifikat och att fartyget är bemannat enligt gällande bemanningscertifikat.

Fartygets befälhavare ska se till att fartyget är bemannat på betryggande sätt med hänsyn till rådande förhållanden. Fartyget ska i alla händelser ha minst en sådan bemanning som motsvarar kraven i gällande bemanningscertifikat.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om redarens och befälhavarens skyldigheter när det gäller omständigheter i anslutning till bemanningen.

10 §

Skydd för fartygets befälhavare och maskinchefen

Om befälhavaren med stöd av sin yrkes-

kompetens och erfarenhet anser att fartyget inte uppfyller de krav som uppställts för bemanningen i 9 § 1 eller 2 mom., får han eller hon inte hindras att kräva behövliga ändringar och ingen får heller vidta åtgärder mot honom eller henne med anledning av detta. Detsamma gäller maskinchefen i frågor som berör maskineriet och brandsäkerheten.

11 §

Ändring av bemanningen

Om fartygets konstruktion, utrustning, användning, fartområden eller fångstområden eller uppgifterna om redaren eller fartyget ändras, ska redaren utan dröjsmål skriftligen underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta.

Vid behov fastställer Trafiksäkerhetsverket en ny bemanning för fartyget enligt 6 § och utfärdar ett nytt bemanningscertifikat.

12 §

Avvikelser från bemanningscertifikatet

Om det inte i en hamn där ett fartyg ligger kan fås behörig fartygspersonal utan oskäligt dröjsmål eller oskäliga kostnader, kan Trafiksäkerhetsverket för viss tid eller för en viss resa bevilja fartyget rätt att göra avvikelser från den fastställda bemanningen, förutsatt att fartygssäkerheten inte äventyras.

Bemanningen ska kompletteras i enlighet med den fastställda bemanningen så snart det är möjligt.

13 §

Avsteg från den i bemanningscertifikatet bestämda behörigheten

Av tvingande skäl kan Trafiksäkerhetsverket på skriftlig ansökan av redaren i fråga om behörighetsbrev för däck- och maskinbefälet bevilja dispens för en person att arbeta på ett fartyg i en befattning för vilken han eller hon inte har behörighet. Villkoret är att personen har tillräcklig behörighet för att på ett betryggande sätt ha hand om befattningen. Trafiksä-

kerhetsverket kan bevilja dispens, om förfarandet inte medför fara för liv, egendom eller miljön. Innan Trafiksäkerhetsverket beviljar dispens ska det höra vederbörande riksomfattande arbetsmarknadsorganisation inom sjöfarten. En dispens får inte gälla längre än sex månader åt gången.

I annan än inrikes fart kan dock dispens för befälhavares eller maskinchefs befattning beviljas endast av synnerligen tvingande skäl och även då endast för så kort tid som det är nödvändigt.

Dispens kan beviljas endast för en uppgift med följande högre behörighetsbrev. Om en person saknar behörighetsbrev, kan han eller hon beviljas dispens för en uppgift med lägsta behörighetsbrev, om han eller hon på basis av sin utbildning och erfarenhet uppenbart förmår sköta befattningen.

14 §

Avvikelser i fråga om fartområden

Om ett annat fartyg än ett fiskefartyg går i trafik inom ett begränsat område utomlands, kan Trafiksäkerhetsverket på skriftlig ansökan med beaktande av trafikens art i enskilda fall besluta att sådan trafik i fråga om bemanningen och fartygspersonalens behörighet ska jämföras med därmed jämförbar inrikestrafik. Avvikelserna får medges under förutsättning att säkerhetsnivån inte blir lägre.

15 §

Behörighetsbrev

De som arbetar ombord på ett fartyg ska ha den behörighet som anges i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Över påvisad behörighet utfärdas ett behörighetsbrev.

Maskinbefäl ska på motorfartyg ha ett sådant behörighetsbrev som krävs för motorfartyg och på ångfartyg ett sådant behörighetsbrev som krävs för ångfartyg.

Radiooperatörer ska ha en med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) avlagd och giltig behörighetsexamen som berättigar till användning

av radiostationen i fråga. Kommunikationsverket utfärdar behörighetsbrev som berättigar till användning av radiostation i enlighet med Internationella teleunionens (ITU) radioreglemente.

Trafiksäkerhetsverket fastställer närmare de områden och förhållanden under vilka det krävs behörighetsbrev som berättigar till användning av radiostation och godkänner de fartygsspecifika behörighetsvillkoren.

Nöjesfartygs befälhavare ska ha ett internationellt behörighetsbrev för förare av fritidsbåt.

Förare av hyresbåt som hyrs ut bemannad ska ha ett förarbrev för hyresbåt. Om föraren av en hyresbåt som hyrs ut bemannad framför hyresbåten i internationell fart, ska han eller hon förutom ett förarbrev för hyresbåt också ha ett internationellt behörighetsbrev för förare av fritidsbåt.

När ett finskt fartyg har bortfraktats åt en utlänning för att användas i trafik mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater och de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på sådana villkor att den utländska befraktaren kan bestämma om fartygets användning för sjöfart, ska fartygets befälhavare inneha ett behörighetsbrev eller kompetensbevis enligt denna lag och den övriga fartygspersonalen ett sådant behörighetsbrev eller kompetensbevis som deras respektive uppgifter förutsätter.

16 §

Ansökan om behörighetsbrev

Behörighetsbrev ska sökas skriftligen hos Trafiksäkerhetsverket. Sökanden ska till stöd för sin ansökan lägga fram de uppgifter och utredningar som behövs för utfärdande av behörighetsbrev.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de omständigheter som ska läggas fram i ansökan om behörighetsbrev.

17 §

Utfärdande av behörighetsbrev

Trafiksäkerhetsverket utfärdar behörig-

hetsbrev. För utfärdandet av behörighetsbrev förutsätts det att sökandens ålder, hälso-tillstånd, kunskaper, färdigheter, utbildning och erfarenheter uppfyller de behörighetsvillkor som krävs för behörighetsbrevet.

Uppgifter om utfärdade och återkallade behörighetsbrev förs in i sjömansregistret. Närmare bestämmelser om sjömansregistret finns i lagen om registrering av fartygspersonal (1360/2006).

För genomförande av STCW-konventionen, direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk, fiskefartygsdirektivet och Internationella teleunionens (ITU) radioreglemente utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om behörighetsbrev och behörighetsvillkoren.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de behövliga nationella behörighetsbrev och behörighetsvillkoren.

Trafiksäkerhetsverket fastställer formulären för behörighetsbrev.

18 §

Specialbehörigheter, nödsituations- och sjukvårdsutbildning samt alternativa behörighetsbrev

Av medlemmarna av fartygspersonalen kan utöver det som annars krävs för tjänstgöringen också krävas specialbehörigheter enligt fartygets egenskaper.

De medlemmar av fartygspersonalen som tilldelats uppgifter som ingår i fartygets larmlista ska ha grundläggande nödsituationsutbildning i enlighet med de uppgifter som tilldelats dem och brandutbildning enligt de tilldelade uppgifterna.

De som arbetar ombord på fiskefartyg ska ha säkerhetsutbildning.

För genomförande av STCW-konventionen och direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om alternativa behörighetsbrev, specialbehörigheterna för fartygspersonal samt om nödsituations-, brand- och sjukvårdsutbildningen.

19 §

Giltighetstid för och förnyande av behörighetsbrev

Behörighetsbrevet gäller för viss tid eller tills vidare. För genomförande av STCW-konventionen, direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk och fiskefartygsdirektivet utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om behörighetsbrevets giltighetstider. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om giltighetstider för de nationella behörighetsbrevet.

När behörighetsbrev eller certifikat över specialbehörighet förnyas ska innehavaren av behörighetsbrevet eller certifikatet över specialbehörighet lägga fram utredning om att han eller hon har bibehållit sin yrkeskompetens. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om förnyande av behörighetsbrev och certifikat över specialbehörighet samt om utredning om bevarad yrkeskompetens.

20 §

Återkallande av behörighetsbrev och kompetensbevis

Trafiksäkerhetsverket ska för viss tid eller helt och hållet återkalla ett behörighetsbrev eller kompetensbevis som det har utfärdat, om innehavaren

1) i väsentlig grad eller upprepade gånger har brutit mot bestämmelserna eller föreskrifterna om sjöfart,

2) genom sin verksamhet i övrigt har visat allmän likgiltighet för bestämmelserna eller föreskrifterna,

3) vid skötseln av sina uppgifter har gjort sig skyldig till fylleri i sjötrafik som avses i 23 kap. 5 § i strafflagen (39/1889), eller

4) inte längre uppfyller villkoren för erhållande av behörighetsbrevet eller kompetensbeviset.

Trafiksäkerhetsverket kan för viss tid eller helt återkalla ett behörighetsbrev eller kompetensbevis som det har utfärdat, om inneha-

varen på något annat än i 1 mom. 1 punkten avsett sätt bryter mot bestämmelserna eller föreskrifterna om sjöfart eller på något annat sätt genom sin verksamhet äventyrar fartygs trafikens säkerhet.

Gränsbevakningsväsendet, polisen eller tullen kan för högst sex månader frånta innehavaren ett behörighetsbrev eller kompetensbevis som Trafiksäkerhetsverket utfärdat, om det finns sannolika skäl att misstänka att personen vid skötseln av sina uppgifter har gjort sig skyldig till fylleri i sjötrafik som avses i 23 kap. 5 § i strafflagen.

Ett återkallande av behörighetsbrev eller kompetensbevis enligt 1 mom. 1 och 2 punkten och 2 mom. utfärdas för viss tid avvägd enligt hur allvarlig förseelsen är, dock för högst tolv månader, eller helt och hållet. Ett återkallande av behörighetsbrev eller kompetensbevis enligt 1 mom. 3 punkten gäller till dess domstolen med stöd av 20 kap. 10 § i sjölagen (674/1994) har avgjort frågan om förlust av behörighetsbrev.

Trafiksäkerhetsverkets beslut om återkallande av behörighetsbrev eller kompetensbevis träder i kraft omedelbart. Behörighetsbrevet eller kompetensbeviset ska då omedelbart överlämnas till Trafiksäkerhetsverket.

Innan Trafiksäkerhetsverket fattar ett i 1 och 2 mom. avsett beslut, ska det ge den person vars behörighetsbrev eller kompetensbevis det överväger att återkalla tillfälle att bli hörd, om det inte är fråga om ett sådant brådskande fall där hörande i väsentlig grad skulle äventyra sjöfartens säkerhet. Om det är fråga om ett brådskande fall, kan Trafiksäkerhetsverket omedelbart omhänderta behörighetsbrevet eller kompetensbeviset.

21 §

Erkännande av behörighetsbrev som utfärdats av en behörig myndighet i en annan stat

Trafiksäkerhetsverket utfärdar på skriftlig ansökan ett sådant i 15 § avsett kompetensbevis som visar att verket erkänner ett behörighetsbrev som utfärdats av en behörig myndighet i en annan stat. Med beviset bekräftas att innehavaren av behörighetsbrevet kan ar-

beta ombord på ett finskt fartyg som befälhavare, överstyrman, vaktstyrman, maskinchef, första maskinmästare eller vaktmaskinmästare.

Kompetensbevis för befattningen som fartygets befälhavare, överstyrman, maskinchef och första maskinmästare kan dock beviljas endast under förutsättning att personen känner till sjöfartslagstiftningen i Finland till den del den har betydelse för befattningen.

Uppgifter om utfärdade och återkallade kompetensbevis förs in i sjömansregistret. Närmare bestämmelser om sjömansregistret finns i lagen om registrering av fartygspersonal.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser för genomförande av direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk, om erkännande av behörighetsbevis som utfärdats av en behörig myndighet i en annan stat och om återkallande av erkännandet.

22 §

Förvaring och uppvisande av certifikat och handlingar

Bemanningscertifikatet ska finnas i original ombord på fartyget och som kopia hos rederiet.

Ett behörighetsbrev och ett kompetensbevis ska förvaras i original ombord på det fartyg där innehavaren av dokument arbetar. Innehavaren ska visa upp behörighetsbrevet och kompetensbeviset om en behörig myndighet kräver det.

23 §

Arrangemang i fråga om vakthållning och de principer som ska iakttas vid vakthållning

Redaren, fartygets befälhavare, maskinchefen och hela vaktpersonalen ska se till att betryggande och i förhållande till rådande omständigheter och den planerade rutten för fartyget tillräcklig vakt hålls på fartyget.

Vaktarrangemangen ombord på ett fartyg

ska ordnas så att trötthet inte nedsätter vaktpersonalens prestationsförmåga. Fartygspersonalens uppgifter ska ordnas så att den som är vakt när resan inleds liksom också de som sköter följande vakter är tillräckligt utvilade när de inleder sitt vaktpass och också i övrigt är i ett sådant skick som förutsätts för uppdraget.

För genomförande av STCW-konventionen meddelar Trafiksäkerhetsverket närmare föreskrifter om vakthållning och ruttplanering. Trafiksäkerhetsverket meddelar också närmare föreskrifter om vakthållning och ruttplanering som gäller andra fartyg än sådana som omfattas av tillämpningsområdet för STCW-konventionen.

24 §

Befälhavarens minimiålder

Den som är befälhavare på ett passagerarfartyg eller lastfartyg i internationell fart ska ha fyllt 20 år. Befälhavaren på ett passagerarfartyg eller lastfartyg i inrikes fart ska ha fyllt 18 år.

25 §

Fartygets arbetspråk

I skeppsdagboken ska antecknas vilket arbetspråk som används ombord på fartyget. Varje medlem av fartygspersonalen ska tillräckligt bra förstå det arbetspråk som används på fartyget och på vilket föreskrifter och anvisningar om säkerheten meddelas. Säkerhetsanvisningarna ska vara på fartygets arbetspråk.

När bemanningen för ett passagerarfartyg, ro-ro-passagerarfartyg och tankfartyg fastställs ska fartygets arbetspråk antecknas i bemanningscertifikatet.

Det ska finnas beredskap att på fartygets kommandobrygga använda engelska så som anges i kapitel V om säker navigering i bilagan till SOLAS-konventionen.

Redaren och fartygets befälhavare ansvarar för att bestämmelserna om fartygets arbetspråk iakttas.

26 §

Kommunikationsfärdigheter och klädsel för fartygspersonal med säkerhetsrelaterade sysslor ombord på passagerarfartyg och förmedling av instruktioner i nödsituationer

De medlemmar av fartygspersonalen som gets i uppdrag att bistå passagerare i nödsituationer ska ha tillräckliga språkkunskaper så att det i trafiken mellan Finland och utlandet kan ges instruktioner i nödsituationer och så att passagerarna kan informeras på finska, svenska och engelska samt i mån av möjlighet på det lands språk till vilket fartyget färdas samt vid behov med uppsatta anslag och handsignaler.

För genomförande av direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk kan Trafiksäkerhetsverket meddela närmare allmänna föreskrifter eller ruttspecifika föreskrifter om de instruktioner i nödsituationer och språkkunskaper som avses i 1 mom.

De som tilldelats säkerhetsuppgifter på passagerarfartyg ska under arbetstid använda sådan klädsel att passagerarna lätt kan identifiera dem som medlemmar av fartygspersonalen.

Ett passagerarfartygs befälhavare ansvarar för att de medlemmar av fartygspersonalen som utför säkerhetsrelaterade uppgifter på passagerarfartyget har tillräckliga språkkunskaper och rätt klädsel.

3 kap.

Bestämmelser om genomförande av ISM-förordningen

27 §

Tillsyn över företagen

I enlighet med ISM-förordningen ska Trafiksäkerhetsverket övervaka att finska företag som har fartyg i trafik som omfattas av tillämpningsområdet för ISM-förordningen följer bestämmelserna i ISM-förordningen.

28 §

Certifiering och återkallande av certifiering

I enlighet med ISM-förordningen ska Trafiksäkerhetsverket för ett företag som har ett finskt fartyg i trafik som omfattas av förordningen utfärda ett dokument om godkänd säkerhetsorganisation för fartyget i fråga eller ett interimistiskt dokument om godkänd säkerhetsorganisation samt för ett finskt fartyg som omfattas av förordningen ett certifikat om godkänd säkerhetsorganisation eller ett interimistiskt certifikat om godkänd säkerhetsorganisation.

Trafiksäkerhetsverket ska i enlighet med ISM-förordningen återkalla de handlingar som avses i 1 mom.

Trafiksäkerhetsverket kan begära att en annan myndighet i en fördragslutande stat som omfattas av ISM-koden ska utfärda de dokument och certifikat som avses i 1 mom. På begäran av en annan fördragslutande stat kan Trafiksäkerhetsverket på motsvarande sätt utfärda handlingarna och certifikaten.

29 §

Certifieringarnas giltighet

Dokumentet om godkänd säkerhetsorganisation och certifikatet om godkänd säkerhetsorganisation gäller i högst fem år.

Ett interimistiskt dokument om godkänd säkerhetsorganisation gäller i tolv månader och ett interimistiskt certifikat om godkänd säkerhetsorganisation i högst sex månader.

För giltigheten för dokumenten och certifikaten enligt 1 och 2 mom. förutsätts det att företagen och fartygen blir föremål för verifieringar som utförs enligt ISM-förordningen.

30 §

Utförande av verifieringar

Trafiksäkerhetsverket eller en av Trafiksäkerhetsverket bemyndigad erkänd organisation utför de verifieringar av dokumenten, certifikaten och verksamheten som avses i ISM-förordningen.

31 §

Avvikelser

Trafiksäkerhetsverket får medge avvikelser enligt artikel 7 i ISM-förordningen.

Om en avvikelse som avses i 1 mom. medges, ska Trafiksäkerhetsverket meddela föreskrifter för att säkerställa att målen med ISM-koden uppnås på sådant sätt att motsvarande säkerhetsnivå bevaras.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

32 §

Tillsyn

Trafiksäkerhetsverket utöver tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Polisen, tullverket, arbetarskyddsförvaltningen och Trafikverket ska ge Trafiksäkerhetsverket handräckning för fullgörande av de uppgifter som anges i denna lag. Bestämmelser om handräckning av Gränsbevakningsväsendet finns i gränsbevakningslagen (578/2005).

33 §

Föreskrifter om gränserna för fartområden för inrikes fart

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om gränserna för de fartområden för inrikes fart som anges i 2 § 25 punkten.

34 §

Ersättning för kostnaderna till Trafiksäkerhetsverket

Bestämmelserna om de avgifter som enligt denna lag ska tas ut för Trafiksäkerhetsverkets prestationer finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

5 kap.

Straff

35 §

Äventyrande av trafiksäkerheten

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten och grovt äventyrande av trafiksäkerheten finns i 23 kap. 1 och 2 § i strafflagen.

36 §

Fylleri i sjötrafik, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad och förande av fortskaffningsmedel utan behörighet

Bestämmelser om straff för fylleri i sjötrafik, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad och förande av fortskaffningsmedel utan behörighet finns i 23 kap. 5, 8 och 10 § i strafflagen.

37 §

Underlåtenhet att se till att fartyget är sjövärdigt

Bestämmelser om straff för underlåtenhet att se till att fartyget är sjövärdigt finns i 20 kap. 1 § i sjölagen.

38 §

Försummelse av förpliktelseerna beträffande skeppshandlingar

Bestämmelser om straff för försummelse av förpliktelseerna beträffande skeppshandlingarna finns i 20 kap. 3 § i sjölagen.

39 §

Sjöfartsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) försummar skyldigheten enligt 6 § 2 mom. att ansöka om fastställelse av bemanningen,

2) försummar skyldigheten enligt 9 § 1 och 2 mom. att se till att fartyget har ett tillbörligt bemanningscertifikat och att fartyget är bemannat enligt det gällande bemanningscertifikatet och på ett med hänsyn till rådande förhållanden betryggande sätt,

3) försummar skyldigheten enligt 11 § 1 mom. att underrätta,

4) bryter mot bestämmelserna om behörighetsvillkor i 15 §,

5) bryter mot skyldigheten enligt 22 § att bevara och förete bemanningscertifikat, behörighetsbrev och kompetensbevis,

6) bryter mot skyldigheten enligt 23 § att se till att betryggande vakt hålls på fartyget,

7) bryter mot bestämmelserna om befälhavarens minimiålderskrav i 24 §,

8) bryter mot bestämmelserna om fartygets arbetspråk i 25 §,

9) bryter mot bestämmelsen om språkkunskaper i 26 § 1 mom. eller försummar skyldigheten enligt 26 § 3 mom. i fråga om klädsel, eller

10) bryter mot skyldigheten enligt artikel 5 i ISM-förordningen att följa bestämmelserna i del A i ISM-koden om säkerhetsorganisationssystem för fartyg, program för säkerhet och miljöskydd, företagets ansvar, utsedda personers ansvar, befälhavarens ansvar, beredskap för nödsituationer, anmälningsskyldighet, underhåll, handlingar, verifieringar och certifikat,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *sjöfartsförseelse* dömas till böter.

40 §

Åtgärdseftergift

Om en sjöfartsförseelse är ringa eller de administrativa påföljder som gärningen medför för gärningsmannen kan anses vara tillräckliga med hänsyn till hur allvarlig gärningen är, behöver åtal för förseelsen inte väckas eller straff inte dömas ut.

Om en förseelse uppenbart är sådan som anges i 1 mom. kan Trafiksäkerhetsverket utan att vidta andra åtgärder ge den skyldige en anmärkning.

6 kap.

Ändringssökande och verkställighet

41 §

Rättelseyrkande och ändringssökande

Rättelse i ett beslut som Trafiksäkerhetsverket har meddelat med stöd av denna lag får sökas skriftligt inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär. Rättelseyrkandet ska lämnas till Trafiksäkerhetsverket, som ska behandla det i brådsökande ordning.

I ett beslut med anledning av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i en avgift som Trafiksäkerhetsverket fastställt enligt denna lag får sökas så som föreskrivs i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.

42 §

Verkställighet

Framställande av rättelseyrkande eller anförande av besvär utgör inte hinder för verkställande av beslut som meddelats med stöd av denna lag, om inte den myndighet som behandlar rättelseyrkandet eller besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

43 §

Behörig domstol

I andra än i 41 § avsedda mål som ska handläggas enligt denna lag bestäms den behöriga domstolen enligt 21 kap. i sjölagen.

7 kap.

Ikraftträdande

44 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Lagens 7 § 2 och 4 mom. träder i kraft vid en

tidpunkt som bestäms särskilt genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

45 §

Övergångsbestämmelse

Hyresbåtar som genomgått första besiktning före den 1 januari 2006 får vara hyresbåtar på de villkor som anges i denna lag, trots att de inte uppfyller kraven i lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1688

L a g**om ändring av sjölagen**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) 1 kap. 8 och 8 a—8 c §, 6 kap. 1 § 2 mom. och 20 kap. 9 §,
 av dem, 1 kap. 8 § sådan den lyder i lagarna 369/1995 och 924/1998, 1 kap. 8 a och 8 b § sådana de lyder i nämnda lag 369/1995, 1 kap. 8 c § sådan den lyder i lag 1359/2002 och 20 kap. 9 § sådan den lyder i nämnda lag 369/1995 och i lag 462/1996, samt
ändras rubriken för 6 kap. 1 §, 10 a kap. 8 och 10 § samt 18 kap. 6—8, 11, 12 och 14 §,
 av dem 10 a kap. 8 och 10 § sådana de lyder i lag 686/2008, som följer:

6 kap.

Fartygs befälhavare

1 §

Befälhavarens nationalitet

10 a kap.

Ansvar för skada orsakad av förorening genom bunkerolja

8 §

Certifikat angående försäkring eller säkerhet

Trafiksäkerhetsverket ska på ansökan utfärda ett certifikat angående den försäkring eller ekonomisk säkerhet som avses i 6 § till den registrerade ägaren av ett fartyg som är registrerat i Finland. Trafiksäkerhetsverket kan även utfärda ett certifikat över uppfylld försäkringsplikt i fall som avses i 7 § 1 mom. om fartyget inte är registrerat i en fördragslutande stat.

Till ansökan ska det fogas en utredning av vilken framgår att

1) försäkringen eller säkerheten täcker det ansvar som avses i detta kapitel, och

2) försäkringen eller säkerheten under certifikatets giltighetstid inte kan upphöra att gälla tidigare än tre månader från den dag ett skriftligt meddelande om tiden för försäkringen eller säkerhetens upphörande kom in till Trafiksäkerhetsverket, om inte certifikatet har tillställts Trafiksäkerhetsverket eller ett nytt certifikat har utfärdats.

Trafiksäkerhetsverket ska återkalla ett utfärdat certifikat, om de villkor enligt vilka det utfärdats inte längre uppfylls.

Certifikatet ska medföras ombord på fartyget och en kopia av certifikatet ska lämnas in till Trafiksäkerhetsverket. Fartyget får inte användas för sjöfart utan ett sådant certifikat.

För certifikat som avses i denna paragraf tas det ut avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Närmare bestämmelser om certifikat som avses i denna paragraf utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Övervakning av försäkringsplikten

Trafiksäkerhetsverket ska övervaka att 6 och 7 § iakttas.

Trafiksäkerhetsverket har rätt att förbjuda ett fartygs avgång och avbryta dess resa om

fartyget inte medför ett sådant certifikat som krävs enligt 6 eller 7 §.

18 kap.

Dagböcker, sjöförklaring och besiktning

6 §

Skyldighet att avge sjöförklaring

Befälhavaren på ett finskt fartyg ska avge sjöförklaring

1) när någon, medan fartyget var på väg, i samband med fartygets drift har eller kan antas ha avlidit eller fått en svår kroppsskada,

2) när i annat fall i samband med fartygets drift någon ombordanställd eller någon annan, som följer med fartyget har eller kan antas ha avlidit eller fått en svår kroppsskada,

3) när någon har avlidit ombord,

4) när allvarlig förgiftning har eller kan antas ha inträffat ombord,

5) när fartyget har sammanstött med annat fartyg eller stött på grund,

6) när fartyget har övergetts till sjöss,

7) när i samband med fartygets drift skada av någon betydelse har uppkommit eller kan antas ha uppkommit antingen på fartyget eller, medan fartyget var på väg, på egendom utanför fartyget, eller

8) när brand, explosion eller förskjutning av någon betydelse har inträffat i lasten.

Sjöförklaring ska avges för ett finskt fartyg också med anledning av en händelse som har inträffat eller kan antas ha inträffat i samband med fartygets drift, om Trafiksäkerhetsverket förordnar eller befälhavaren eller redaren begär det, eller då det är fråga om skada på gods som är av någon betydelse och lastägaren eller lastförsäkringsgivaren begär om sjöförklaring.

Förordnar Trafiksäkerhetsverket eller begär lastägaren eller lastförsäkringsgivaren att sjöförklaring ska hållas, ska meddelande om detta ges till befälhavaren eller redaren, som ska göra anmälan enligt 7 § 2 mom.

Om undantag från skyldigheten att avge sjöförklaring i vissa fall bestäms i 11 § 2 mom., 14 § 2 mom. och 15 §.

7 §

Avgivande och uppskjutande av sjöförklaring och befälhavarens anmälningsplikt

En sjöförklaring avges inför en sjörättsdomstol enligt 21 kap. 1 § för den ort där händelsen har inträffat eller dit fartyget eller befälhavaren först anländer. En sjöförklaring får dock uppskjutas till dess fartyget anlöper en annan hamn, om avsevärd besparing i kostnader för fartyget eller andra väsentliga fördelar därigenom kan uppnås utan att syftet med sjöförklaringen åsidosätts. Befälhavaren eller redaren ska utan dröjsmål skriftligen underrätta Trafiksäkerhetsverket om ett sådant uppskov och anledningen till detta.

Befälhavaren ska så snart som möjligt själv eller genom ombud anmäla sig hos behörig underrätt enligt 1 mom. eller dess ordförande för att avge sjöförklaringen. Anmälan ska vara skriftlig och till den ska fogas en avskrift av den rapport som avses i 8 § och uppgift om hela besättningen och de personer som antas kunna lämna upplysningar i saken, samt om möjligt om alla dem som saken kan angå eller deras ombud.

I Danmark, Norge och Sverige avges sjöförklaring för finskt fartyg inför en domstol som är behörig enligt det landets lag. I övrigt avges sjöförklaring utomlands till sådan finsk beskickning som enligt bemyndigande av utrikesministeriet har behörighet att motta den. Om det lämpligen kan ske ska vid sjöförklaringen delta två av beskickningen tillkallade, i sjöfart kunniga personer, helst finska, danska, norska eller svenska medborgare, mot vilka inte finns jäv som gäller mot domare. På en ort där behörig finsk beskickning inte finns, får sjöförklaring avges inför dansk, norsk eller svensk utlandsmyndighet som enligt sitt hemlands lag får ta emot en sådan förklaring.

Har en sjöförklaring avgetts utomlands eller har undersökning angående orsaken till olyckan verkställts av en utländsk myndighet, ska befälhavaren se till att en av behörig myndighet styrkt avskrift av protokollet som uppgjorts vid förrättningen skickas till Trafiksäkerhetsverket och Centralen för undersökning av olyckor.

Har fartyg försvunnit eller förolyckats utan

att någon blivit räddad, ska undersökning med anledning av händelsen utföras på fartygets hemort, om inte Trafiksäkerhetsverket bestämmer att undersökningen hålls på någon annan ort.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av bestämmelserna om sjöförklaring utfärdas genom förordning.

8 §

Skriftlig rapport

I de fall då sjöförklaring enligt 6 § ska avges, ska befälhavaren utan dröjsmål avge skriftlig rapport om händelsen till Trafiksäkerhetsverket eller, om fartyget finns utomlands, till närmaste finska beskickning som avses i 7 § 3 mom.

Befälhavaren ska vidare avge rapport

1) när en händelse som avses i 6 § 1 mom. 1 punkten har inträffat i hamn eller på redd,

2) när någon har eller kan antas ha fallit över bord och drunknat,

3) när Trafiksäkerhetsverket förordnar det med anledning av en händelse som har inträffat eller kan antas ha inträffat i samband med fartygets drift,

4) när sjöförklaring har begärts enligt 6 § 2 mom., och

5) när i samband med fartygets drift skada av någon betydelse har eller kan antas ha uppkommit på fartyget eller lasten eller på egendom utanför fartyget.

I rapporten, som görs genom att fylla i en blankett som har fastställts av kommunikationsministeriet, ska ingå en utförlig beskrivning av den inträffade händelsen och allt som kan vara till ledning vid bedömningen av orsakerna till den och även en fullständig avskrift av det som har antecknats om händelsen i skeppsdagboken och maskindagboken.

En rapport som gäller sammanstötning med ett annat fartyg får inte delges motparten förrän sjöförklaring med anledning av händelsen upptas till behandling av rätten eller någon annan behörig myndighet.

En finsk beskickning som har tagit emot en rapport som avses i denna paragraf ska, så snart behovet av rapporten upphört, utan dröjsmål skicka den till Trafiksäkerhetsverket.

11 §

Sjöförklaring vid fartygs sammanstötning

Om sjöförklaringen gäller en sammanstötning med ett annat fartyg, får sjörättsdomstolen bevilja uppskov med denna, om sjöförklaringen därigenom kan hållas samtidigt med sjöförklaringen eller motsvarande utredning beträffande det andra fartyget. Ett sådant uppskov får inte beviljas för längre tid än vad som är oundgängligen nödvändigt. Om syftet med uppskovet inte kan uppnås, ska rätten, om befälhavaren eller redaren för det fartyg, för vilket sjöförklaring först avges begär det och synnerliga skäl inte talar mot det, förordna att sjöförklaringen helt eller delvis ska hållas inom stängda dörrar och att därvid andra än redaren och allmänna åklagaren samt Trafiksäkerhetsverkets representant, tullmyndigheten och en representant för Centralen för undersökning av olyckor inte får närvara.

Om en sammanstötning har skett med ett utländskt fartyg för vilket någon utredning som motsvarar sjöförklaringen inte verkställs, är en sjöförklaring inte nödvändig om inte Trafiksäkerhetsverket bestämmer något annat.

12 §

Mottagande av sjöförklaring i vissa fall

I fråga om fartyg med hemort i Danmark, Norge eller Sverige ska behörig finsk domstol uppta sjöförklaring när befälhavaren eller fartygets redare eller en behörig myndighet i fartygets hemland anser det vara nödvändigt. Beträffande annat utländskt fartyg upptas sjöförklaring i ett sådant fall, när det finns skäl till det.

Om Trafiksäkerhetsverket anser att en utredning av en händelse som har inträffat i samband med ett utländskt fartygs drift är nödvändig ur sjösäkerhetssynpunkt och befinner sig fartyget i en finsk hamn, får Trafiksäkerhetsverket förordna att sjöförklaring ska hållas.

Om en myndighet som avses i 1 mom. anser att en sjöförklaring är nödvändig eller om Trafiksäkerhetsverket förordnar att en

sjöförklaring ska hållas, ska befälhavaren eller redaren underrättas om detta. En sjöförklaring hålls på anmälan av endera av dem enligt 7 § 2 mom.

14 §

Komplettering av sjöförklaring och beslut om att sådan inte ska avges

Om en sjöförklaring anses vara ofullständig i något avseende, får Trafiksäkerhetsverket förordna att den ska kompletteras. Bestämmelserna i 6 § 3 mom. och 7 § har motsvarande tillämpning.

Om en tillfredsställande utredning om en händelse som avses i 6 § finns eller kan väntas bli tillgänglig på något annat sätt, får Trafiksäkerhetsverket godkänna att en sjöförklaring inte hålls eller att den uppskjuts i avvaktan på en sådan utredning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

När lagen träder i kraft fortsätter de förordningar som utfärdats med stöd av gällande bestämmelser att gälla, dock inte förord-

ningen om hyresbåtars säkerhet (438/1983), förordningen om säkerhetsledningssystem för redare och ledningsarrangemang för säker drift av fartyg (66/1996) och förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997), jämte ändringar. Sjöfartsverkets föreskrifter fortsätter gälla till den del de inte står i strid med lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009) eller med lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009). Förordningarna och föreskrifterna ska dock revideras inom två år efter dessa lagars ikraftträdande.

De lastlinjecertifikat, besiktningshandlingar, certifikat och säkerhetscertifikat, mätbrev, tillstånd, befrielser, dispenser, undantag och övriga beslut som utfärdats med stöd av de bestämmelser och föreskrifter som gällde vid denna lags ikraftträdande gäller den tid som anges i dem. Handlingar som gäller tills vidare ska dock fortsätta gälla högst till utgången av 2012.

Tillstånd och övriga beslut som utfärdats med stöd av förordningen om hyresbåtars säkerhet gäller till utgången av 2015.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1689

L a g

om ändring av 6 § i lagen om registrering av fartygspersonal

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 6 § i lagen av den 22 december 2006 om registrering av fartygspersonal
 (1360/2006) ett nytt 3 mom., som följer:

6 §

Uppgifter som ska registreras i sjömansre-
gistret

om utfärdade behörighetsbrev och kompe-
 tensbevis i sjömansregistret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.

— — — — —
 Trafiksäkerhetsverket för in uppgifterna

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1690

L a g

om upphävande av 2 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 2 § i lagen av den 30 december 2002 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (1358/2002).

De föreskrifter som gäller vid denna lags ikraftträdande och som meddelats med stöd av den upphävda 2 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss är i kraft tills något annat föreskrivs.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1691

L a g

om upphävande av lagen om erläggande av avgift för bestämmande och utmärkande av fartygs lastlinjer

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs lagen av den 20 maj 1932 om erläggande av avgift för bestämmande och utmärkande av fartygs lastlinjer (168/1932).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1692

L a g

om upphävande av 2 § i lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 2 § i lagen av den 12 juni 2009 om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av 1978 års internationella konvention angående

normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (413/2009).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 29 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1693

Statsrådets förordning**om avgifter för penningspeltillstånd och om storleken av avgifterna**

Given i Helsingfors den 29 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten och för vilka uppbärs en fast avgift enligt självkostnadsvärde är penningspeltillstånd enligt 11 § lotterilagen (1047/2001) och ändringar av penningspeltillstånd om vilka beslut fattas vid statsrådets allmänna sammanträde.

Den avgift som uppbärs för ett penningspeltillstånd är 2 000 euro och för ändring av ett penningspeltillstånd 1 500 euro.

2 §

Avgift uppbärs också, när ett negativt beslut ges med anledning av ansökan som avses i 1 §.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010 och gäller till den 31 december 2011.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2009

Minister *Jyri Häkämies*

Produktivitetssakkunnig Pekka Taipale

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1686—1693, 6 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663